

உண்மைக்கும் நீதிக்கும்
குரல்கொடுத்து
மானிட மாண்பினை
வளமாக்கிடுவோம்

தவக்காலக் கல்வித் திட்டம் - 1993

தவக்காலக் கல்வித்திட்டம் 1993

குழுக் கலந்துரையாடல்களை
வழிநடத்துவோருக்குரிய
அறிவுறுத்தல்கள்

ஆயத்தம்:-

தொடரும் பக்கங்களில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும் 1993ம் ஆண்டு தவக்காலத்திட்டத்தின் நிறைவானது, ஒரு குழுவின் அங்கத்தவர்கள் பழக்கப்பட்ட நாளாந்த சூழ்நிலையிலிருந்து தமிழை வேறுபடுத்தாமல் தங்களை எடுபடுத்தவும் உற்சாகத்துடன் பங்கு பற்றவும் தயாராக இருக்கும் அளவிலேயே தங்கியுள்ளது. செப்தூடனும் சிறிதுநேர மௌனத்துடனும் சில கணங்கள் செவிமடுப்புடனும் ஆரம்பிக்கும் இப்பயிற்சிகள் உரையாடல்களிலும் கருத்துக்களைப் பகர்ந்து கொள்வதிலும், திட்டமான நடைமுறைகளைப் பொறுப்பேற்பதிலும் முற்றுப் பெறும் வண்ணம் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இலக்குகளை அடைவதற்கு குழுவை வழிநடத்துவார் செப்தீலும் ஆயிலும், உரையாடல்களிலும் தன்னை நன்றாகத் தயார் கொள்ள வேண்டும். பின்வரும் அறிவுறுத்தல்கள் இதற்கு சற்று உதவியாக இருக்கும்.

01. இப்பயிற்சிக்கு ஆயத்தப் படுத்துவதற்காக அந்த வாரத்தில் போதிய அளவு நேரத்தை ஒதுக்கவும்.
02. உண்மையான குழுப் பயிற்சிக்கு முன்னரே நீர் நற்செய்திப் பகுதிகளை வாசித்து அவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கவும்.
03. தெரிவ செய்யப்பட்ட நற் செய்தி வாக்கியங்களில் உம்மை நிலைப்படுத்தி ஒவ்வொரு பயிற்சியையும் கவனமாக வாசித்து அறிவுறுத்தல்களை எப்படி பின்பற்றலாம் எனப் பார்க்கவும்.
04. ஒவ்வொரு பயிற்சிகளையும் குழுவின் சூழ்நிலையிலும், குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில் எப்படி வகுத்துக் கொள்வீரோன மனக் கண்முன் தோற்றுவிக்க முயற்சிக்கவும். நீர் வழிநடத்த அழைக்கப்பட்டிருக்கும் குழுவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கத்தவர்கள் தங்கள் சொந்த வாழுக்கை முறையையும் அவர்கள் நாளுக்கு நாள் எடுக்கும் தீர்மானங்களையும் ஆய்வு செய்ய வழிவகுக்கும் வகையில் எவ்வளவு திறமையாக நடாத்த முடியுமெனப் பார்க்க முயற்சிக்கவும்.

பயிற்சிகளை வழிநடத்தல்:

ஒவ்வொரு பயிற்சியையும் அதன் முழு அளவில் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பங்கு பற்றவோர் அணவருக்கும் நன்மை பயக்கும் விதத்தில் பயிற்சிகளை வழிநடத்துவதே மிக முக்கியமாகும். கடவுளின் மக்களின் மட்டில் கருணையுடன் வழிநடத்துவதே சமார்த்தியமும் அவரின் ஆக்கத்திற்மையுமே சிந்தனைகளின் செயற்பயிற்சியின் தரத்திற்குப் பாரியனவு பங்களிப்புச் செய்க்கூடிய முதற்காணிகளாகும்.

01. அதிக சுறு சுறுப்பும் ஒழுங்கற்றதுமான உலகில் பலவேறு வேலைகளில் தம்மை எடுபடுத்திக் கொள்ளும் மக்கள். தவக்கால பயிற்சிகளில் தம்மை எடுபடுத்திக் கொள்ள வரும் போது மீளாய்வு செய்யவும், சிந்திக்கவும். ஏற்றதான் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலைக்கு நடத்திச் செல்லப்பட வேண்டும். இதற்கு ஆரம்ப செபம், சிறிது நேர மொன்ம, வெவ்வேறு வகையான தியானங்கள் கனிசமான அளவுக்கு உதவ முடியும்.
02. உண்மையான பயிற்சிக்கு முன்னரே சிரமப்பட்டு அப்பகுதியை வாசித்து அதைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்த ஒருவர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நந்தசெய்தியை வாசிக்கலாம் கிட்டத்தட்ட தெரிவு செய்யப்பட்ட எல்லாப் பகுதிகளும் மே அதிக சிரமமின்றி நாடகமாகக் கூறியவையாகும். ஆயினும் அப்பகுதிகள் நாடகப்படுத்தப்படின் கேள்விக்கும் வஞ்சகப் புகழ்ச்சிக்கும், சுடு சொல்லுக்கும் வழிகோல் இடமளிக்காமல் சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய முறையைப் பின்பற்றும் படி குழுக்கள் புதுதி புகட்டப்படவேண்டும். அதைவிட பஸ் பாத்திரங்களைக் கொண்ட பகுதிகள் குழுவிலுள்ள வெவ்வேறு நபர்களின் வாசிக்கப்படலாம். இது ஒருவிதமான நடிப்பை உண்டு பண்ணுவதுடன் குழு அங்கத்தவர்களின் அதிக பங்களிப்பையும் உறுதிப்படுத்தும்.
03. ஒவ்வொரு பயிற்சிக்கும் தனிச் சிந்தனைக்கும் போதிய நேரத்தையும் வசதியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக் கேள்வும்.
04. பங்கு பற்றும் அங்கத்தவர்களும் தங்கள் சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் உரையாடலில் ஆர்வத்துடன் சேர்ந்து கொள்ளவும்
- அழைக்கப்படவேண்டும். உரையாடல்கள் உண்மையான வாழ்க்கை அனுபவங்களைத்தொணிக்கும் விதத்தில் இடம்பெற குழுக்களுக்குக் கவனமாக உதவியளிக்கப்பட வேண்டும். தமது கருத்துக்களை மட்டுமல்லாமல் உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அக்குழு தூண்டப்பட வேண்டும்.
05. பங்கு பற்றுபவர்கள் தம் வாழ்க்கை, அனுபவங்கள், ஆகியவற்றிலிருந்து தம்மை அந்தியப்படுத்தாமல், இன்றைய உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொள்ளத் தற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதைச் செய்து முடித்த பின் நற் செய்தியின் அடிப்படையில் உண்மை நிலையை ஆழமாகப் பகுத்தாய்வு செய்து விளங்கிக் கொள்ளுதலில் குழு எடுப்பவேண்டும்.
- செயல்முறை வழிகாட்டல்:**
- அந்தப் பயிற்சிகளினால் ஏற்படும் விழிப்புணர்ச்சி மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்ததாகும். அதனால் ஒரு பயிற்சியின் உண்மையான பெறுமானம் ஒரு ஆத்மீகப் பொறுப்புனர்விற்கு மக்களின் வாழ்க்கையை நல்வழிக்குக் கொண்டு செல்லக் கூடிய சில நடைமுறைச் சாத்தியமான செயற்பாடுகளும் மக்களை உந்தும் அளவிலேயே கணிக்கப்படவேண்டும்.
01. ஒவ்வொரு பயிற்சியும் சில திடமான செயற்பாட்டுடன் முடிவடைய வேண்டும். அந்த வாரத்தின் தியானமானது குழுவினால் அதற்குப் பூந்திய வாரத்தில் எடுக்கப்பட்ட வேலை பற்றிய செயற்பாட்டின் மறுசீராய்வையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும்.
02. செயல்பாடு தனிப்பட்ட ரீதியில் பொறுப்பேறக முடிந்தாலும்கூட, முடிந்த வரையில் தீர்மானம் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மாற்றத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய செயற்பாடுகளை நோக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
03. ஒவ்வொரு குழுவின் தன்மைக்கும் அந்த சூழ்நிலைக்கும் உகந்த முறையில் “சமுதாயச் செயற்பாடுகள்” தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட குழுவின் சக்திக்கும் ஆற்றலுக்கும் அதிகமான சில செயல் முறைகளை தீர்மானிப்பதை கவனமாகத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
04. ஒவ்வொரு செயற்பாடும் கடவுளின் இராக்ஷஸியத்தை மக்கள் மத்தியில் கட்டியெழுப்பும் திசையில் முன் னேறும் ஒரு படியாக இருக்க வேண்டும். சில செயல்பாடுகள் மிகச் சிறிதாக இருக்கலாம். ஆயினும் அப்படியான செயல் ப்பாடுகள் தரமான மாற்றத்திற்கு பங்களிக்கக் கூடிய வகையில் அவை மிகப் பெறுமதியானவையாக இருக்க முடியுமென குழு உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். மேலும் சமுதாயத்தை திருத்தியமைக்கும் என்னத்துடன் அக்குழு பங்கு பற்றும் செயற்பாடுகள், எமது சமுதாயத்தை தவறான வழியில் இடுக் கூலும் சக்தியைக் கொண்டுள்ள மௌனம் சாதிக்கும் பண்பாட்டை தகர்த்துதெரிவதற்குச் சக்தி வாய்ந்துபகரணங்களாக இருக்க முடியுமென்பதைக் கருத்திற் கொள்வது நன்றாகும்.
05. பரிசுத்த வாரத்தில் பயன்படுத்துவதற்காக தனது சொந்த சிலுவைப் பாதை, திருமணித்தியாலம், குடும்பச் செபங்கள் ஆகியவற்றை தாங்களாகவே சொல்லக் கூடிய விதத்தில் ஆக்கிக் கொள்ள உதவும் கருத்துக்களை வெளிக் கொண்டும்படி குழுவை அழைக்கவும்.

தவக்காலத்தின் முதல்வாரம்:-

கருப்பொருள்:- எங்கள் காலத்து சோதனைகளுக்கு துணிச்சலுடன் முகம் கொடுப்போமாக

- * ஆரம்பச் செபம்
- * சில நிமிடங்கள் மௌனமாக சிந்தித்தல்.

நற்செய்தி வர்சகம் : மததேயு 4 : 1 - 11

பின்னர் இயேசு அலகையினால் சோதிக்கப்படுமாறு பாஸைவனத்திற்கு ஆவியானவரால் அழைத்துச் செல்லப்பெற்றார். அங்கு நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும் நோன்பிருந்தபின் பசியற்றார். சோதிப்பவன் அவரை அணுகி, “நீர் கடவுளின் மகனானால் இந்தக் கற்கள் அப்பம் ஆகும்படி கட்டளையிடும்” என்றான். அவரோ மறுமொழியாக :

“மனிதன் அப்பத்தினால் மட்டும் அன்று, கடவுள் வாயினின்று வரும் ஒவ்வொரு சொல்லினாலும் உயிராழ்கிறான்”
என் எழுதியிருக்கின்றதே” என்றார். பின்னர் அலகை அவரைத் திருந்தகரத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கோவில் முகட்டில் நிறுத்தி
“நீர் கடவுளின் மகனானால் கீழே குதியும்;
என்னில்,

“தம்முடைய தூதர்களுக்கு உம்மைக் குறித்துக் கட்டளையிடுவார்,
உமது கால் கல்லில் மோதாதபடி அவர்கள் தங்கள் கைகளால் உம்மைத் தாங்கிக்கொள்வார்கள். என் எழுதியின்று” என்று சொல்ல, இயேசு அதனிடம், “உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரை நீ சோதியாடே” எனவும் எழுதியிருக்கின்றது” என்றார். மீண்டும் அலகை அவரை மிக உயர்ந்த மலைக்குக் கொண்டு போய் உலக அரசுகள் அனைத்தையும் அவற்றின் மாட்சியையும் காட்டி, “நீர் என்னத் தெண்டனிட்டு வணங்கினால், இவை அனைத்தையும் உமக்குக் கொடுப்பேன்” என்றது. அப்பொழுது இயேசு அதனை நோக்கி, “போ அப்பாலே, சாத்தானே, என்னில்,
“உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரை வணங்கி அவரை மட்டுமே ஆராதிப்பாயாக”
என் எழுதியிருக்கின்றது” என்றார். பின்னர் அலகை அவரை விட்டகன்றது. அப்போது வானதூதர் அணுகி, அவருக்குப் பணிவிடை புரிந்தனர்.

நற் செய்தி வாசகத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள்:-

சாதாரண மனிதனுக்கு ஏற்படுவது போலத் தனக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளுக்கு இயேசு முகம் கொடுக்கின்றார். அப்படிப்பட்ட சந்தர்யபங்களில் அவரின் இதயம் மனம் ஆகிய இரண்டும் அமைதியுடன் செயல்படுகின்றது. அவை ஆழ்ந்த விகாசத்தின் தத்துவத்தில் ஊன்றியிருப்பது தென்படுகின்றது. தனது பசியைப் போக்குவதற்கு கற்களை அப்மாக்க மறுப்பதன் மூலம் வாழ்க்கையில் நிலையற்றவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கத் தயாராகின்றார். மேஜும் எந்த விதமான வானகத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பிலும் அடைக்கலம் தேட அவர் முடவாக மறுங்கின்றார். மற்றவர்களை ஆட்சி செய்வதாலும், செல்வத்தாலும் ஏற்படுகின்ற மதிப்பிற்கும் கௌரவத்திற்கும் அவர் ஆசிக்கவுமில்லை.

பழைய ஏற்பாடு கடவுளின் தங்கள் நம்பிக்கையை இழந்த ஒரு வம்சத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. புதிய ஏற்பாட்டில் கடவுளின் மக்களை பிரதிநிதித் துவப்படுத்துகின்ற இயேசு தனது உறுதியான நம்பிக்கையைத் தந்தையில் வைத்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். உண்மை, நீதி, சுதந்திரம் என்பவற்றில் இருந்து உண்டாகும் மனித மாண்பை அவர் துணிச்சலுடன் பாதுகாக்கின்றார். பேராகச், வஞ்சகம், அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் பட்டினி, வஞ்சம், நேர்க்கமைற்றத்தைமை முலியன் நிறைந்த உலகிற்கு சவால் விடும் இயேசுவினால் எடுக்கப்பட்ட அவ்வாரான முடிவுகளை நாம் மதிப்படுத்த ஏற்று ஆர்வத்துடன் பின்பற்ற மாட்டோமா?

* சில நிமிடங்கள் மௌனமாக சிந்தித்தல்

* இரண்டு உண்மைச் சம்பவங்களுக்கு செவிமடுப்போமாக

விவசாயியின் கதை:-

நான் எனது நிலத்தில் மிக உயர்ந்த வட்டிக்குப் பெறப்பட்ட பணத்தில் பயிர் செய்கின்றேன். நான் பயிர் செய்யத் தொடங்கிய நேரம் முதல் பல்வேறு செலவுகளை செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. நான் விதை நெல் வாங்க வேண்டும். பின்னர் இரசாயனப் பச்சளை வாங்க வேண்டும். இந்தப் பச்சளையைப் பாவித்தவுடன் களைகள் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் விரைவில் களை கொல்லிப் பாவனை தவிர்க்க முடியாததாகும். இவற்றையெல்லாம் செய்து முடித்த பின் விளைச்சலை அறுவடை செய்து, விற்பனைக்கு எடுத்துச் சென்றால், நான் அவற்றை குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டியிருக்கும். நான் எனது விளைச்சலுக்கு நல்ல விலை வரும் வரையும் தாமதித்தால் எனது கூறுக்குரிய வட்டி பெருக தொடங்கும். ஆகவே நான் எனது விளைச்சலைக் களத்திலிருந்து நேரடியாக என்னிடம் வாங்க வருபவருக்கு விற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப் படுகின்றேன். அவர் கொடுக்கும் விலை எனது கடனைத் தீர்ப்பதற்கே போதாமலிருக்கின்றது. எமது சொந்த நாளாந்த தேவைக்கே சிறிதளவு அரிசியை சேமித்து வைக்க முடியாத நிலையும் அடிக்கடி ஏற்படும். இதன் கருத்து என்னவென்றால் எங்கள் நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்கின்ற நாங்களே வேறு வழியின்றி நாடகணக்கில் பட்டினி கிடைக்கின்றோம்.

ஒரு மீனவனின் கதை:-

“ முன்பு நாம் சாதாரண வலையுடனும் உபகரணங்களுடனும் வளித்துச் செல்லும் சிறிய படகுகளில் கடலுக்குச் செல்கின்றோம். அப்போது எமக்கு உணவிற்கும் விற்பனைக்கும் போதிய மீனும் கிடைத்தத்தது. ஆனால் இப்போது நாம் பெரிய இழுவைப் படகுகளில் தொழில் செய்கின்றோம். ஒரு முழு மாதத்தையும் பெருங்கடலில் செலவழித்துவிட்டு எமது ஊதியத்துடன் தான் வீடு திருப்புகின்றோம். ஆனால் எமது குடும்பத்திற்கு சிறிதளவு மீன் வாங்குவதைப் பற்றி நினைக்கக் கூட முடியாதன்தான். ஆகவே நாம் மீனவர்களாக இருந்தும் சாப்பிடுவதற்கு சிறிது மீன் வாங்குவது எங்கள் வருமானத்திற்கு அப்பற்பட்டதாகும்.

இந்த இரண்டுச் செல்வை விற்பனையும் பற்றி குழு என்ன கூறவிருக்கிறது. உங்கள் சொந்த அனுபவங்களையும் உரையாடவில் சேர்த்துக் கொள்ளவும். கலந்துரையாடல்களிலிருந்து பெறப்படும் குறிப்புக்களைத் தொகுத்து குழுவின் அவதானத்தை பின் வருவனவற்றிற்கு கொண்டு செல்லவும்.

20ம் நூற்றாண்டில் கடந்த சில வருடங்களில் நாம் அனுபவித்த பெரிய சோதனையானது, ஆகக் குறைந்ததைக் கொடுத்து ஆக கூடியதைப் பெறுவதேயாகும். இது இயற்கைக்கும் மண்ணுக்கும் சொந்தமானவற்றினுந்து ஆகக் கூடியவு எடுக்கும் வகைக்கு இடடுச் சென்றுள்ளது. விவசாயத் துறையில் இயற்கையின் மூலவளங்களைத் கண்முடித்தனமாக தமது சொந்த நலனுக்காக மக்கள் பாவிக்கத் தொடங்கினர். சூழலுக்கு ஏற்றுதும் மிகச் சிறந்த ரக விதை நெல்லை நாம் எப்படி இழந்தோம். எமது மன்னில் பாவிக்கப்படும் இரசாயனப் பசுளைக்கு விரைவாக களப்படு வளரக் கூடிய அனுக்களை களப்படு செய்வதற்கு யார் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இயேசு தன்னை எதிர் நோக்கிய சோதனைகளை முறியடிப்பதில் வெற்றி கண்டார். தமது இறைவனைக் கைவிட்டு விரைவாக விழுங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரக்கனாகிய சோததுக்கும் பேரவாவுக்கும் பின்னால் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் உலகத்தின் சோதனைகளை எதிர்க்கின்ற சவாலை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? திருச்சபையானது, அரக்கனாகிய செல்வத்தை உதற்துத்தன்னி விட்டு கடவுள் பக்கம் திரும்பி அவரைத் தமது மிக அழியா உடமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுப்போருக்கு அழைப்பு விடுக்குமா? எமது குரலை எழுப்பி இந்தக் குறிக்கொளை அடைய எதாவது செய்ய எமக்கு தைரியமும் போதியளவு நம்பிக்கையையும் உண்டென உணர்கின்றோமா?

முழு அங்கத்தவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து பொருத்தமான சில செயல் முறைகளைத் தீர்மானிக்கட்டும்.

தவக்காலத்தின் இரண்டாம் வாரம்

கருப்பொருள் :

உயிர்த்த கிறீல்துவின் சக்தி மக்கள் மத்தியில் தொடர்ந்து ஒரு சக்திவாய்ந்த வினாக்களை இருக்கின்றது.

* ஆரம்பச் செபம்

* சில நிமிடங்கள் கடந்த காலத்தைப் பற்றி மௌனமாகச் சிந்தித்தல்

* நந்செய்திப் பகுதியை வாசித்தல்

நந்செய்தி வாசகம் : மத்தேய 17/1 - 19

ஆறு நாட்களுக்குப் பின் இயேசு இராயப்பரையும் யாகப்பறைபையும் அவர்ச்கோதரர் அருளப்பரையும் அழைத்து. ஒர் உயர்ந்த மலைக்கு ஒதுக்கமாய்க் கூட்டிக்கொண்டு போய் அவர்கள்முன் உருமாறினார். அவாது முகம் கதிரவனைப் போல் ஒளி வீசியது. அவர் ஆடைகள் ஒளியைப் போல வெண்மையாயின். இதோ! மோயிசனும் எவியாகும் அவர்களுக்குத் தோன்றி அவரோடு உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். இராயப்பர் இயேசுவை நோக்கி. “ஆண்டவரே நாம் இங்கே இருப்பது எத்துணை நன்று! நீர் விரும்பினால் உமக்கு ஒன்றும், மோயிசனுக்கு ஒன்றும், எவியாககு ஒன்றுமாக இங்கு கூடாரம் மூன்று அமைப்பேன்” என்று சொன்னார். அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கமிலே, இதோ! ஒளிநும் மேகம் ஒன்று அவர்கள் மேல் நிழலிட்டது. “இவரே என் அன்பார்ந்த மகன்! இவரிடம் நான் பூரிப்படகிறேன்; இவருக்கு செவிசாயுங்கள்” என்ற குரலைவி, இதோ! மேகத்திலிருந்து கேட்டது. இதைக் கேட்ட சீடர் குப்புற மிழுந்து பெரிதும் அஞ்சினர். இயேசு அணுகிவந்து அவர்களைத் தொட்டு, “எழுந்திருங்கள் அஞ்ச வேண்டாம்” என்றார். அவர்கள் எறெடுத்துப் பார்த்தபோது இயேசுவையன்றி வேறு எவரையும் காணவில்லை.

அவர்கள் மலையினின்று இறங்கும்போது, “மனுமகன் இறந்தோரிடமிருந்து உயிர்க்கும்வரை இக்காட்சியை எவருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்” என்ற இயேசு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். “முதலில் எவியாஸ் வரவேண்டும் என்று மறைநூல் அறிஞர் கூறுவதேன்?” எனச் சீடர் அவரைக் கேட்டனர். அதற்கு அவர், “எவியாஸ் வந்து எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தத்தான் போகிறார். நானோ உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; எவியாஸ் ஏந்கனவே வந்துவிட்டார். அவர்கள் அவரை அறிந்து கொள்ளாமல் தாம் விரும்பியதெல்லாம் அவருக்குச் செய்தார்கள். இவ்வாறே மனுமகனும் அவர்கள் கையால் பாடுபடப் போகிறார்” என்றார். அவர் சொன்னது ஸ்நாபக அருளப்பறைப்பற்றித்தான் என்பதை அப்போது சீடர் உணர்ந்தனர்.

அவர்கள் கூட்டத்திடம் வந்ததும், ஒருவன் அவரை அனுகி அவர்முன் முழுந்தாளிட்டு ஆண்டவரே, என் மகன் மேல் இராக்கம் வையும் என்னில் அவன் வலிப்பினால் துன்பப்படுகிறான். அடிக்கடி நெருப்பிலும் நீரிலும் விழுகிறான். அவனை உம் சீடிடம் கொண்டு வந்தேன். அவனைக் குணமாகக் அவர்களால் முடியவில்லை” என்றான். அதற்கு இயேசு, “விசுவாசம் இல்லாத சீர்கெட்ட தலைமுறையே, எதுவரை உங்களுடன் இருப்பேன்? எதுவரை உங்களை பொறுத்துக்கொண்டிருப்பேன்? அவனை என்னிடம் இங்கு கொண்டு வாநுங்கள்” என்றார். இயேசு அவனைக் கடிய, பேய் அவனை விட்டு நீங்கியது.

அஞ்சோரு முதல் பையன் குணமாகியிருந்தான். பின் சீடர் தனி மையாக இயேசுவை அணுகி “அதை ஓட்ட ஏன் எங்களால் முடியவில்லை?” என்று வினவினர்.

நங்செய்தி வாசகத்தைப் பற்றி சிந்தித்தல்:

ஆவரின் உருமாற்றத்தின் பொழுது இயேசு தனது சீட்டர்களை ஆழமான, மறிக்க முடியாத அனுபவத்திற்கு இட்டுச் சென்றார். கிறிஸ்துவினுடோடாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய உண்மை, அன்பு, சேவை என்பற்றால் மனித வர்க்கத்துக்கு விடுதலையைக் கொண்டு வரும் கடவுளின் மீட்புப் பணியை அிழர்கள் புரிந்து கொள்ள ஒரு அரிய சந்தர்ப்பமாக அது அமைந்தது. மீட்பர் என்ற மட்டில் இயேசுவின் பணி மனிதவர்க்கத்தை முழுமையாக மாற்றியமைக்கும் ஒள்றாக இருந்தது. இயேசுவின் நற்செய்தியானது மனிதரை மனிதத் தலையெற்றவராக்கும் சக்திகளை விரட்டி அழிக்கும் சக்தி வாய்ந்த ஒளியாக காணப்பட வேண்டும்.

தியாகம்

“நாம் அமைதி யில் நிலைத்து, கண்களை மூடி, எம்மைப் பற்றி சிந்தித்து நஷ்டகெய்தி மூலம் எமக்கு அளிக்கப்பட்ட இயேசுக் கிர்ஸ்துவில் எமது கவனத்தை சீலுத்துவோமாக.

* தீரு கணம் அவரை உற்று நோக்க முயற்சிப்போமாக.

“ இயேசுவின் காலத்தில் பல்வேறு குழுக்களும் வித்தியாசமான ஸ்தாபனங்களும் இருந்தன . ஆனால் அவற்றில் எதைப் பின் பற்ற அவர் தெரிந்து கொண்டார் .

* தேவாலயத்தின் குருகுலத்துடன் சேர்ந்து கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை.

* പരിചേയഗ്രന്തജ്ഞമാർക്ക് അവർ ഇന്നെന്നായവില്ലെല്ല.

* எசேனியரைப் போல சமுதாயத்திலிருந்தும் வேலைகளிலிருந்தும் தமிழைப் பிரித்து தமது தனிப்பட்ட செங்காந்த மீட்புக்காக உழைத்தவர்களுடன் இணைந்து கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை. மாறாக உண்மையான தீர்க்கதரிசன நடைமுறையுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையை அல்லது செயற் திட்டத்தை அரம்பித்த திருமுழுக்கு அருள்ப்பறுடன் அவர் சேர்ந்து கொண்டார். ஒருமாற்றத்தின் பொழுது மேம்பீசன் எவியாஸ் ஆகியோரின் பிரசன்னம் தீர்க்கதரிசன நடைமுறையைக் குறிக்கின்றது; இயேசுவின் இந்தத் தெரிவை கடவுள் முழுமையாக அங்கீரிக்கின்றார்.

“ டத்தானம் மடைந்த இயேகுவின் தீர்க்கதறிசன சக்தி இன் ரூம் இறைமக்கள் மத்தியில் உணர்ச்சித் துடிப்படை இருக்கின்றது.

" இல்வாச விடுதித் தொகுப்புக்கெதிராக தங்கள் ஆயருடனும் குருக்களுடனும் இரண்நது கிளர்ந்தெழுந்த இரண்வில் மக்கள் மததியில் இந்த சக்தி தெளிவாகச் செயற்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது.

“ பின்னர் தமிழ்னளையிலும், திரும்ப ஜா - எலழிலும் - ஆகே. காலை நீண்ட வெளிக்காட்டியது. ”

“ உலகில் எப்பொழுதாவது இறை சக்தியை நகிக்கு கூடியவர் அவ்விடு இருந்ததில்லையென்பது சந்தேகமற்றதாகும்.

“ நாம் ஒரு கணம் தாமதிப்போம். தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது ஒரே குடும்ப அங்கத்தவர்கள் என்ற வகையிலோ இறை சக்தியை உணர்ந்து கொண்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நினைவுபடுத்துவோம். ஸிஃப்பாய் ஸ்ரீ-ஏ. ராம் ஸ்ரீ சுமித்ரா”

பகிர்தல் :

“ தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறார்க்கு ஆய்வு அவகாசம் கொடுக்கவும்.

* மதிப்புகள் நலவிவருதல், எமது மூலவளங்கள் பெருமளவிலாடாழிக்கப்படுதல் பற்பல உருவங்களில் வாழ்க்கைக்குத் தொடர்ச்சியாக எற்படும், பாதிப்புகள் என்பவற்றை எதிர்த்து நிலையாய் திறகி இறைநக்தி, எம்.முஸ்ம் செய்றப்பட நாம் என்ன செய்யமுடியும்.

* உங்கள் கருத்துக்களைப், யாரின்து கொண்ட பின்னர் சில பொருத்தமான நடைமுறைச் செயற்பாடுகளுடை தீர்மானிக்குக் கூட. கு. 104. 1. மேகாசீப்பி. 2. ப

தவக்காலத்தின் முன்றாம் வாரம் :

கருப்பொருள் :-

இயேசு அனைத்துப் பிரிவுகளையும் முறியடித்து அனைவரையும் தன்னில் ஜினத்துக் கொள்கின்றார்.

“ஆரம்பச் செபம்

“ஒருசில நிமிடங்கள் அமைதியாகச் சிந்தித்தல்

* தியானம்:- கண்களை மூடிய வண்ணம் உங்கள் என்னங்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும். வெளியுலக எண்ணங்களிலிருந்து முற்றாகக் விலகி ஒரு சில நிமிடங்கள் உள்ளார்ந்த அமைதியைக் கடைப்பிடிக்கும் நிலைக்கு உங்களைக் கொண்டு செல்லவும்.

* நாம் சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்த சந்தர்ப்பங்களை நினைவு படுத்துவோம்: நாங்கள் வறியவர்கள் என்பதால் அல்லது ஆங்கில மொழி-பேச முடியாதவர்கள் என்பதால், அல்லது நன்றாக உடை அணிந்திருக்காததினால், அல்லது சம்மந்தப்பட்ட நபர் ஒரு பெண்ணாக இருந்ததினால் அன்றேல் நம்மைப் புறக்கணிப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த சிலிப் பகுத்தறிவற்ற, நியாயப்படுத்த முடியாத காரணங்களால் நாம் தனிமைப் படுத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது ஒதுக்கி விடப்பட்டதாகவோ உணர்ந்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

* அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் இருந்த உணர்வுகள் என்ன அந்த உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டந்து, உமது இதயமும் மனமும் மீண்டும் ஒருமுறை அவற்றை நினைவுபடுத்தி அனுபவிக்க விடவும்.

* மற்றவர்களால் ஒதுக்கிவிடப்பட்ட பெண்ணை இயேசு சந்திக்கும் கதையைக் கூறும் நற் செய்தியிலுள்ள கடவுளின் வார்த்தையைச் செவிமிடுக்க நாம் இப்போது தயாராக உள்ளோம். அவள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புறக்கணிக்கப்பட்டாள். அவள் ஒரு சாமாரியப் பெண் என்பதுடன் ஆரம்பிக்கின்றது. (இனதுக்கல்) மேலும் அவள் ஒரு பெண் (ஆண் பெண் பாகுபாடு) அனைத்திலும் கீழாக அவள் ஒரு பாவமுள்ள பெண் (சமுதாயவேறுபாடு) ஆனால் யேசு அவற்றை பேசினார். அவற்றையை வாழ்க்கையைத் தொட்டார். அவர் படிப்படியாக அவளை, அவற்றையை வாழ்க்கையில் ஆழமான ஒரு மாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றார். இக் கூறுக்குச் செவிமிடுக்கும் போது, எமது மனதிற்கு முன்பாகத் தோன்றும் முழுக் காட்சியையும் சிந்திக்க முயற்சிப்போமாக.

நற்செய்தி வாசகம் :- அருளப்பர் 4 : 5 - 42

வழியில் சமாரியாநாட்டிலுள்ள சீக்கார் என்னும் ஊருக்கு வந்தார். அவஸ்ருக்கருகே யாக்கோபு தம் மகன் சூசைக்கு அளித்த நிலம் உண்டு. அங்கே யாக்கோபின் கிணறு இருந்தது. பயணத்தால் களைத்திருந்த இயேசு அக்கிணற்றநூகே அமர்ந்தார். அப்போது ஏற்குறைய நன்பகல். சமாயியப் பெண் இருத்தி தன்னீர் மொள்ள வந்தாள். “எனக்குத் தன்னீர் கொடு” என்று இயேசு அவளிடம் கேட்டார். அவருடைய சீட்ரோ உணவு வாங்குவதற்காக

ஆருக்குள் சென்றிருந்தனர். அச் சமாரியப் பெண் அவரைப் பார்த்து, “யூதனாகிய நீர் என்னிடம் தன்னீர் கேட்பதெப்படு? நான் சமாரியப் பெண் ஆயிற்றே!” என்றாள். - என்னில் யூதர் சமாரியரோடு பழகுவதில்லை. - இயேசுவோ மறுமொழியாகக் கூறினார்.

“கடவுண்டைய கொடை இன்னதென்பதையும், “தன்னீர் கொடு” என்று உன்னிடம் கேட்பவர் இன்னாரென்பதையும் நீ உணர்ந்திருந்தால், ஒரு வேளை நீயே அவரிடம் கேட்டிருப்பாய். அவரும் உயிருள்ள தன்னீரை உனக்களித்திருப்பார்.” அவரோ “ஐயா தன்னீர் மொள்ள உமிடம் ஒன்றுமில்லை; கிணறோ ஆழமானது, அப்படியிருக்க எங்கிருந்து உமக்கு உயிருள்ள தன்னீர் கிடைக்கும்? நம்முடைய தந்தை யாக்கோபபைப் பார்க்கிலும் நீர் பெரியவரோ? அவரே எங்களுக்கு இந்தக் கிணற்றை வெட்டிக் கொடுத்தார். அவரும் அவரின்னைகளும் காலநடைகளும் இதன் தன்னீரைக் குடித்தார்கள்” என்றாள். இயேசு அவளை நோக்கி கூறியது :

“இத்தன்னீரைக் குடிக்கும் எவனும் மீண்டும் தாகங்கொள்வான். நான் தரும் தன்னீரைக் குடிப்பவனோ என்றுமே தாகங்கொள்ளான். நான் அவனுக்கு அவனுக்கு தன்னீரோ, அவன் முடிவில்லா வாழ்வதைய அவனுக்குள் பொங்கியெழும் ஊற்றாகும்”

அதற்கு அவள் “ஐயா, அத்தகைய தன்னீரை எனக்கும் கொடும். அப்போது எனக்குத் தாகமும் எடுக்காது, தன்னீர் மொள்ள இவ்வளவு தொலைவு வரது தேவையிருக்காது” என்றாள். இயேசு அவளிடம் “போய் உன் கணவனை இங்கு அழைத்து வா” என, அவள் எனக்கு கணவனில்லையே” என்றாள். இயேசுவோ, “எனக்கு கணவன் இல்லை என்று நீ சொன்னது சரிதான். கணவர் உனக்கு ஐவர் இருந்தனர். இப்பொழுது உன்னோடு இருப்பவனோ உன் கணவன் அல்லன். நீ சொன்னது உண்மையே” என்றார். அதற்கு அவள், “ஐயா நீர் ஓர் இறைவாக்கினர் எனக் கண்டுகொண்டேன். எவ்கள் முன்னோர் இம்மலையில் தொழுதனர். நீங்களோ தொழுவேண்டிய இடம் யெருசலேமிலேதான் என்கிறீர்கள்” என்றாள். இயேசு அவளை நோக்கி கூறினார்:

“மாதே என்னை நம்பு, நேரம் வருகின்றது : அப்பொழுது நீங்கள் பரம தந்தையைத் தொழுவது இம்மலையிலும்ந்து, யெருசலேமிலும்ந்து. நீங்கள் தொழுவது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியாது. நாங்கள் தொழுவது இன்னதென்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஏனெனில் மீட்பு வருவது யூதர்களிடமிருந்தே. நேரம் வருகின்றது - என், வந்தேவிட்டது; - அப்பொழுது மெய்யிடியார்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் பரம தந்தையைத் தொழுவார்கள். ஏனெனில், தம்மைத் தொழும்படி, தந்தை இத்தகையோரையே தேடுகிறார்.

கடவுள் ஆவியானார்;

ஆதலால் அவராத் தொழுபவர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும்தான் அவரைத் தொழுதல் வேண்டும். அதற்கு அவள், “மெசியோ - அதாவது, கிறிஸ்து - வருவார் எனக்குத் தெரியும், அவர் வரம்பொழுது எங்களுக்கு அனைத்தையும் அறிவிப்பார்” என்இயேசு, உன்னோடு பேசும் நானே அவர்” என்றார்.

அதற்குள் அவருடைய சீடர் வந்து, அவர் ஒரு பெண்ணோடு பேசுவதைக் கண்டு வியப்பட்டந்தனர். ஆயினும், “என்ன வேண்டும்?” என்றோ, “அவளோடு என்ன பேசுகிறீர்?” என்றோ எவ்வும் கேட்கவில்லை. அப்பெண் குடத்தை அங்கேயே விட்டுவிட்டு ஊருக்குச் சென்று, “நான் செய்ததெல்லாம் ஒருவர் எனக்குச் சொன்னார். அவரை வந்து பாருங்கள். அவர் மெசியாவாக இருப்பாரோ?” என்று எல்லாரிடமும் சொன்னாள். அவர்கள் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு, அவரை பார்க்கப் போனார்கள்.

இதற்கிடையில் அவருடைய சீடர், “ராமி, உண்ணும்” என்று அவரைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அவரோ, “உங்களுக்குத் தெரியாத உணவு ஒன்று என்கின்னது” என்றார். அதைக் கேட்டு சீடர்கள், யாராகிலும் அவருக்கு உணவு கொண்டுவந்திருப்பார்களோ?” என்று தங்களிடையே பேசிக்கொண்டார்கள். இயேசுவோ : என்ன அனுப்பினவரின் விருப்பத்தின் படி நடந்து, அவரது வேலையைச் செய்து முடியப்பேதே என் உணவு.

அறுவடைக்கு இன்னும் நான்கு மாதங்கள் இருக்கின்றன என்று நீங்கள் சொல்லுவது உண்டன்றோ? இதோ! உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: கணக்களை ஏற்றுத்து வயல்தனைப் பாருங்கள்; பயிர் அறுவடைக்கு முற்றியிருக்கின்றது! அறுப்பவன் இப்பொழுதே ஈவி பெற்று வருகிறான். விளைச்சலை முடிவில்லை வாழ்வக்கு கேள்கிறீரான் இதனால் விதைப்பனும் அறுப்பவனும் ஒருமிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். நீங்கள் வருந்தி உழைக்காததை அறுக்க உங்களை அனுப்பினேன். மற்றவர்கள் உழைத்தார்கள். அவ்வழைப்பின பயனை அடைந்தவர்களோ நீங்கள். “விதைப்பவன் ஒருவன் அருத்துக் கொள்பவன் வேறொருவன்” என்னும் முதுமொழி இவ்வாறு உண்மையாயிற்று.

“நான் செய்ததெல்லாம் எனக்குச் சொன்னார்” என்று சாட்சியம் கூறிய பெண்ணுடைய வார்த்தையின் பொருட்டு, அவழிலேயே சமாரியர் பலர் அவரில் விசுவாசங்கொண்டனர். சமாரியர் அவரிடம் வந்து, தங்களோடு தங்கும்படி அவரை வேண்டினர். அவரும் அங்கு இரண்டு நாள் தங்கினார். அவருடைய வார்த்தையின் பொருட்டு இன்னும் பலர் விசுவாசங்கொண்டனர். “உன் வார்த்தையின் பொருட்டன்று நாங்கள் விசுவசிப்பது; நாங்களே அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, அவர் உண்மையாகவே உலகின் மீட்பர் என அறிந்து கொண்டோம்” என்று அப்பெண்ணிடம் சொன்னார்கள்.

நறசெய்தி வாசகத்தைப் பற்றிய சிந்தனை :

இயேசுவுக்கும் சமாரியப் பெண்ணுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலை நினைவுபடுத்துவோமாக. இது வாழ்க்கையின் இருண்ட துன்புறுத்துகின்ற பகுதிகளை வெளிக்கொண்டும் விதமான ஒரு உரையாடல். அப்பெண்ணின் உள்மனதைத் தேடலானது, மனிதன் ஒரு நீதியானதும் மதிப்புள்ளதுமான வாழ்க்கை

முறைக்கு ஆவல் கொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. மீட்பர் என்ற முறையில் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும் பணியை அவள் புரிந்து கொள்ளத் தொடர்க்குகின்றாள். மனித இதயத்தில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் தாக்கத்தை தணிக்கும் “உயிருள்ள நீர்” இயேசுவே என்பதைப் படிப்படியாக அவள் உணர்ந்து கொள்கின்றாள். இந்த அனுபவம் அவளை மேஜும் ஒரு அர்த்தமுள்ள மனமாற்ற வாழ்க்கை முறைக்கு இட்டுச் செல்லும் அதே வேளையில், தான் இழந்து போன ஆன்மீகத் தன்மையை படிப்படியாக கண்டு பிடித்து, சமூகத்தில்

ஊறிப் போயிருக்கும் சில மனித மாண்பைப் பற்றி மரத்துப்போன உணர்வுக்காக உணர்ச்சி மிக்கவளாகின் நாள்.

இறைவனின் வார்த்தை இன்று எங்களுக்கு தரும் செய்தி என்ன? சமாரியப் பெண்ணுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சந்திப்பில் இருந்து என்ன பாடத்தை பெற்றுக் கொள்ள முடியும்?

தனிப்பட்ட சிந்தனைகள்

“சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் சிந்தனைகளைத் தீரடிக் கொள்ள முயலும் அதே வேளையில் பின்வருங்கவற்றில் கவனத்தை எர்த்துக் கொள்ளவும்.

“ யுத சமூகத்தால் ஜாதி பிரஸ்தம் செய்யப்பட்ட சமாரியப் பெண் இயேசுவின் மூலம் வாழ்வில் ஒரு புதுமையைக் கண்டு கொள்கின்றாள். இன்று அவள் எமது கவனத்தை எல்லைப் புறங்களில் வாழும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களை நோக்கி அடிமைப்படுத்தப்பட்டோர், சமுதாயத்தில் மன முடைந்து கவலையற்றிருப்பவர்களை நோக்கிச் செலுத்துகின்றாள்.

“ கிழவையில் அறையப்பட்ட இயேசு மக்களின் தணிக்க முடியாத தாக்கத்தை தணிக்கக் கூடிய ஒரு தலைவனாக எம்முன் நிற்கின்றார். மக்களைப் பிரிக்கத் தூண்டும் தலைமைத்தத்துவத்தை இயேசு நிராகரிக்கின்றார். அனைத்திற்கும் ஏற்றதும், மக்கள் மத்தியில் வேறுபாடற் மனிலையைக் கொண்டதுமான ஒரு தலைமைத்தத்துவத்தின் மாதிரியை அவர் க்குத் தருகின்றார். சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இனப் பிரிவையையோ ஆண், பெண் என்ற பேதத்தினையோ உள்நாட்டவர் வெளிநாட்டவர் எனப்பிரிக்கும் சமூகப் பிளவையோ இறைவன் ஊக்குவிப்பதில்லை இறைவனின் முன் யாவரும் சமமே.

“ எமது, சமுதாயச் சூழலில் வேறுபாடற் மனிலையை ஒரு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய மதீப்பிடாக்குவதற்கு நாம் எங்கள் மட்டத்தில் என்ன செய்ய முடியும்.

“ உங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு சில ஏற்ற செயல் முறைகளைத் தீர்மானம் செய்க.

தவக்காலத்தின் நான்காம் வாரம்

கருப்பொருள் : இயேசுகிறிஸ்து இருள் அகற்றும் ஒளி.

* ஆரம்ப செபம் :-

* சில நிமிடங்கள் அமைதியாக பழையனவற்றை நினைவுபடுத்தல்

* இருளை உணர்ந்து கொள்வதற்கு ஒரு பயிற்சி.

முழு அங்கத்தவர்கள் அனைவரையும் அவர்களின் கண்களை மூடும்படி கேட்கவும். கண்களை மூடியவண்ணம் இருக்கையில், அவர்களை கூட்டம் நடக்கும் அறையினுள் எழுந்து நடந்து திரியும்படி சொல்லவும். பின் முழு நேரமும் கண்களை இருக் கூடிய வண்ணம் அவர்களை தங்கள் முன்னைய இடங்களுக்குச் செல்லும் படி கேட்கவும்.

பலர் தாம் நிற்கின்றனர் என்று அறியாதவர்களாக முன்னைய இடங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருப்பார்கள். அப்போது அவர்களைக் கண்களைத் திறந்து தங்கள் இடங்களுக்கு மீண்டும் போகும்படி கேட்கவும். இப்போது ஓவ்வொருவரையும் இசுக்சிறுபயிற்சியில் தமக்கு ஏற்பட்ட அருபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ளும்படி அழைக்கவும். விழேஷமாக ஓவ்வொருவருக்கும் மிக இருளில் உண்டான அருபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் சொல்லவும்.

இப்போது பிறப்பில் இருந்தே குருடாக இருந்த ஒரு நபரிடமும் நற்செய்தியில் கூறியின்படி அவனுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சந்திப்பின் பக்கம் நாம் எமது கவனத்தை திருப்புவோம்.

நற்செய்தி வாசகம் :- அருள்ப்பர் 9 : 1 - 4

இயேசு போய்க்கொண்டிருக்கும் போது பிறவிக் குருடன் ஒருவனைக் கண்டார். “ராபி, இவன் குருடனாகப் பிறந்தது யார் செய்த பாவம்? இவன் செய்த பாவமா? இவன் பெற்றோர் செய்த பாவமா?” என்று அவருடைய சீடர்

அவரை வினிவினர், இயேசு, “இவன் செய்த பாவமும் அன்று, இவனுடைய பெற்றோர் செய்த பாவமும் அன்று. கடவுள்டைய செயல்கள் இவன் மட்டில் வெளிப்படும் பொருட்டே இப்படிப் பிறந்தான்.

“பகலாய் இருக்கும் வரை என்னை அனுப்பினவருடைய செயல்களை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. இரவு வருகின்றது, அப்பொழுது எவனும் வேலை செய்ய முடியாது இவ்வுலகில் இருக்கும் வரை நான் உலகிற்கு ஒளி என்றார்?

நற்செய்தி வாசகத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள்:-

“உண்மை” இயேசுவின் நற்செய்தியில் ஒரு மிக முக்கிய அம்சமாகும். இயேசுவே உலகின் ஒளி. உலகிற்கு ஒளியைக் கொண்டு வருபவர் அவரே. அதனால், நாம் உண்மையை புரிந்து கொள்வதற்குத் தட்டையாகவுள்ள எதற்கும் எதிராக அவர் நிலைத்து நிற்கின்றார். அத்தடைகள் ஆவன் இருள், பொய்மை, வஞ்சகம், புறக்கணிப்பு, தவறாக வழிநடத்தல்.

இந்த நற்செய்திப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கும் நபர் தனது புறக் கண்பார்வையை பெற்றுக் கொண்டதை மட்டும் அறிந்து கொள்ளவில்லை.

மனுமகனை அறிந்துகொள்ளும் வரத்தையும் அருபவிததுக் கொண்டான். இது இயேசுவில் உள்ள விசுவாசத்தை பகிரங்கமாக அவனை வெளிப்படுத்த வைத்தது. மனிதன் எவ்வாறு தூய ஒளியாகிய பேற்றைக் கொள்கிறான், என்பதையும் விசுவாசத்தின் கொடையையும் இதன் வழியாக நாம் கண்டுகொள்கிறோம். பலர் தமது வாழ்வில் ஏற்பட்ட இருள் சூழ்ந்த சந்தர்ப்பங்களினாடாக இயேசுக் கிறிஸ்துவில் உண்மையை அறிந்து கொண்டுள்ளார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட குருடனின் கதை, இயேசுவின் விடுதலையிலும் மீடுப்பணியிலும் தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்துள்ள விசுவாசிகளின் சுழகத்தை குறித்துக்காட்டுகின்றது. இந்த உண்மை தான், மனித மாண்பை, பொய்மை, வஞ்சகம், புறக்கணிப்பு ஆகியவைவற்றிலிருந்து விடுவிதது அவற்றின் உண்மையான அழகையும் மாட்சிமையையும் பாந்த அறிவுள்ள மனிதத்தன்மையைக் கொடுக்கும் அனைத்தையும் மௌப்பெறுகின்றது.

* எமது அரிய மண்ணை பீடித்துள்ள வெவ்வேறு விதமான இருள்களைப் பற்றி குழு அங்கத்தவர்களுடன் கலந்துரையாடவும்.

* உரையாடலில் எழுந்த கருத்துக்களை தொகுத்து பின்வரும் சிந்தனையில் குழுவின் கவனத்தைத் திருப்பவும்.

போதூக்கின் மையால் வருந்தும் நாறு ஆயிரக்கணக்கான எமதுநாட்டின் நகரங்களிலுள்ள வறிய மக்களினதும், கிராமவாசிகளினதும் ஒளி இயேசுகிறிஸ்துவே. மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தற்போதைய யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்தோரினதும் தொழிலைற்றி இருப்போரினதும் சமமான அடைக்கலமும் நம்பிக்கையும் அவரே. வசதிப்படைத்தவர் மத்தியில் கவனிக்கப்படாமலேபோய் இருக்கும் சமூகம். காணி இல்லாத கிராம வாசியுடன் விளைச்சலைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கும் காணியின் விவசாயிக்குத் தாங்கள் உழைப்பை விற்காமல் தாமாக உழைக்க முன்வரும் சிலருக்கு துண்டுகோலாக அவர் இருக்கிறார். இன்றும் அவர் பட்டினியாக இருப்போருக்கு கட்டுப்பாடுகளினால் பிரயாணம் செய்ய முடியாமல் இருப்போருக்கும் விழேஷமாக யுத்தத்தின் பயத்தையும் மன அதிரச்சியையும் அனுபவிததுக் கொண்டிருக்கும் தங்கள் வீட்டில் ஒளி யேற்ற ஒரு மின்னும் குப்பி விளக்குத்தானும் இன்றி இரவைக் கழிக்கும் வடக்கில் உள்ள எங்கள் சகோதா சகோதரிகளுக்கு ஒரு தைரியம் ஊட்டுபவராக இருக்கிறார்.

இயேசு மக்கள் மத்தியில் மீட்டைப் பூர் உண்மைப் பொருளாகக் அமைதியாக செயற்படுகின்றார். ஆனால் அவர் இந்த முக்கிய பணிகள் அனைத்தையும் எம்முடாகவே நிறைவேற்ற கின்றார். ஆகையால் கடவுளின் ஆராண் விஸ்தரிப்பதற்கு பயனுள்ளதென்று அவர் கருதும் எவ்வழியில் என்றாலும் பயன்படுத்துவதற்கு நாம் அவர் கையில் சக்தி வாய்ந்த உபகரணங்களாவது மிக முக்கியமானது ஆகின்றது.

* என்ன வழிகளில் நாம் கிறிஸ்துவுடமிருந்து வரும் ஒளியையும் மீட்டையும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு உயிருள்ள உண்மைப் பொருளாக்குவதற்கு ஆக்கழுர்வமாக பங்களிக்க முடியும்?

* குழு அங்கத்தவர்களையும் தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் செய்து சாத்தியப்படத்தக்க சில செயல்முறைகளைத் தீர்மானிக்கவும்.

தவக்காலத்தின் ஜிந்தாம் வாரம் :—

கருப்பொருள் :— இறந்தவர்கள்ல வாழபவர்களே இறைவனை மகிழ்ச்சிப் படுத்துகின்றனர்.

- * ஆரம்பச் செய்ம்
- * சில நிமிடங்கள் அமைதியாக பழையனவற்றை சிந்திக்கவும்.
- * முன்னுரை

அனைத்து எனிமையிலும் வாழ்க்கை எமக்குச் சந்தோசத்தைத் தரும். தாதே வேண்டியில் இறப்பு சக்கிக்க முடியாத துண்பத்தையும். கவலையையும் தருகின்றது. அப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் பொதுவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் எமது தற்போதைய சமுதாயத்தில் இது உண்மையும்தான் என்று சொல்ல முடியாதா? உதவியற்ற உயிருள்ள கர்ப்பத்தில் உள்ள மாச அறியாத சிக்கவை அழிப்பது இப்போ வெளிப்படையாக புரியப்படும் ஒரு குற்றம் ஆகும். வெட்டுத்துக்குரிய விதத்தில் வாழ்க்கையை ஏற்க மறுத்து சாலை தெரிந்து கொள்ளும் இந்த உலகில் அதற்குப் பதிலாக வாழ்கை ஒரு சந்தோசத்தின் ஒரு ஊற்று என்று இன்னும் கூற நாம் முடியமா?

தற்கொலைகள் கூடிக்கொண்டே போகிறது. ஒரு வகைமிலும் நியாயப்படுத்த முடியாத காரணத்துக்காக கொலைகளும் அழிவுக்குரிய யுத்தமும் நாற்றுக் கணக்கான எம் மக்களின் வாழ்கை விசேஷமாக எம் இளைஞரின் வாழ்க்கையை அனைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மன்னில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது வாழ்வை ஒரு வேதனையுள்ள அனுபவமாகவும் சாலை மகிழ்ச்சிக்கும் கொண்டாட்டத்திற்கும் காரணமாகக் கருதும் ஒரு சமுதாயத்தில் நாம் வாழவில்லையா என்ற கேள்வி எழுப்பப்படவேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பற்றிய கலந்துரையாடவில் ஈடுபடும்படி குழுவைத் தூண்டவும் சாவு மட்டில் யேசுவின் பிரதிபலிப்பை விளக்கும் நற்செய்திப் பகுதிக்கு நாம் இப்போது செவிமடுப்போமா.

“நற்செய்தி வாசகம் :— அருள்பர் 11 : 1 – 45

வாசர் என்னும் ஒருவன் பினியுற்றிருந்தான். அவன் பெத்தானியா ஊரினான். ஆதுவே மரியாள், அவளுடைய சுகோதரி மார்த்தாள் இவர்களுடைய ஊர் இந்த மரியாள்தான், முன்னெனாரு நான் ஆண்டவருக்குப் பரிமளத்தைவும் பூசி, அவருடைய பாதாங்களை கூந்தலால் துடைத்தவுள். பினியுற்றிருந்த வாசர் அவளுடைய சுகோதரன். — அவனுடைய சுகோதுரிகள் இயேசுவிடம் ஆனாலுப்பி, “ஆண்டவரே, இதோ ! நீர் நேசிக்கிறவன் பினியுற்றுள்ளான்!” என்று தெரிவித்தார்கள். இயேசு இதைக் கேட்டு, “இப்பினி சாவில்வந்து முடியாது. கடவுளின் மகிழ்மக்காகவே இப்படி ஆயிற்று; இதனால் கடவுளுடைய மகன் மகிழமை பெற வேண்டியிருக்கிறது” என்றார்.

மார்த்தாள் அவனுடைய சுகோதரி மரியாள், வாசர் இவர்களிடம் இயேசு அன்பு கொண்டிருந்தார். அவன் பினியுற்றிருந்த செய்தியைக் கேட்ட பின்பு, அவர் அங்கேயே இரண்டுநாள் தங்கிவிட்டார். அந்த இரண்டு நாள் கழித்துத் தம் சீட்டிடம், “மீண்டும் யூதேயாவுக்குப் போவோம், வாருங்கள்” என்றார். அவருடைய சீடர், ராபி, இப்போதுதான் யூதர்கள் உம்மைக் கல்லால்

எநியப்பாத்தார்களே; நீர் மீண்டும் அங்குப்போகப்பட்டு போந்தா? என, “இயேசு மறுமொழியாகக் கூறினார் : இடமிருந்து விழுமாலோ” கூட்டாய காக்கிறேன் பகலில் நடப்பவன் இடறி விழுவதில்லை; கடகவுடைய காக்கிறேன் என்னில் அவன் இவ்வுலகின் ஒளியைக்காண்கிறான் இரவில் நடப்பவனோ இடநி விழுகிறான்; என்னில் அவனிடம் ஒளியில்லை. இலி நாமங்கள் குத்துவது இதைக் கூறிய பின் அவர் அவர்களிடம்,

“நம் நன்பன் வாசர் தூங்குகிறான். அவனை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். அவருடைய சீடரோ, “ஆண்டவரே தூங்கினால் நலம் ஆடைவான்” என்றனர். இயேசு குறிப்பிட்டது அவனுடைய சாலையே. அவர்களோ வெறும் தூக்கத்தையே அவர் குறிப்பிட்டதாக நினைத்தார்கள். அப்போது இயேசு, “வாசர் இறந்து விட்டதாக நான் அங்கு இல்லாமல் போனதுபற்றி மகிழ்கிறேன். வாருங்கள் அவனிடம் செல்வோம்” எனத தெளிவாகச் சொன்னார். திதிமு என்னும் தோழையார் உடன்சீட்டிடம் “நாமும் செல்வோம், அவரோடு இறப்போம்” என்றார்.

இயேசு அங்க வந்தபொழுது, வாசரைக் கல்லறையில் வைத்து ஏஞ்கனவே நான்கு நாள் ஆளியிருந்தது. பெத்தானியா யெருசலேமுக்கு அருகில் உள்ளது. இரு ஊருக்கும் ஏற்குறைய இரண்டு கல் தொலை. சுகோதரன் இறந்ததற்காக மார்த்தாள் மரியாள் இவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க யூதர் பலர் வந்திருந்தனர்.

யேசு வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்றதும் மார்த்தாள் அவரை எதிர்கொண்டு போனாள். மரியாளோ வீட்டுவேயே இருந்தாள். மார்த்தாள் இயேசுவிடம், “ஆண்டவரே நீர் இங்கே இருந்திருந்தால் என் சுகோதான் இறந்திருக்க மாட்டான். இப்பொழுதி கூட நீர் இங்கெளிடமிருந்து கேட்பதெல்லாம் அவர் உமக்கு அருள்வார் என்று எனக்குத் தெரியும்” என்றாள். இயேசு அவனை நோக்கி, “உன் சுகோதரன் உயிர்த்தெழுவான்” என்றார். அதற்கு மார்த்தாள், “இறுதிநாளில் எல்லாரும் உயிர்த்தெழுவான்” என்றாள். அவனிடம் இயேசு “உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே. என்னில் விக்வாசங்கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்வான். உயிர் வாழ்க்கையில் என்னில் விக்வாசங்கொள்பவன் எவனும் ஒருபோதும் சாகான்.

இதை விக்வாசிக்கிறாயா ? என்று கேட்டார். அவனோ ஆண்டவரே நீர் மெசியா; இவ்வுலகிற்கு வரும் கடவுளின் மகன் நீர்த்தான் என்று நான் விக்வாசிக்கிறேன் என்றாள். இப்படி சொன்னிடம் மரியாள் அன்கேயே இரண்டுநாள் தங்கிவிட்டார். உன்னை அழைக்கிறார்” என்று காதோடு காதாய் சொன்னாள். அதைக் கேட்டதும் மரியாள் விரைந்தெழுந்து அவனிடம் போனாள். இயேசு ஊருக்குள் இன்னும் வரவில்லை. தம்மை மார்த்தாள் எதிர்கொண்ட இடத்திலேயே இருந்தார். மரியாளின் வீட்டில் அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருந்த யூதர், அவன் விரைந்தெழுந்து வெளியே சென்றதைக் கண்டு அழுவதற்குத் தான் கல்லறைக்குச் செல்கிறாள் என்றெண்ணி அவனோடு போனார்கள்.

இயேசு இருந்த இடத்திற்கு மரியாள் வந்ததும், அவரைக் கண்டு காலில் விழுந்து, “ஆண்டவரே நீர் இங்கே இருந்திருந்தால் என் சகோதரன் இருந்திருக்க மாட்டான்” என்றாள். மரியாள் அழுவதையும் அவளோடு வந்த யூதர் அழுவதையும் இயேசு கண்ட பொழுது, மனம் குழந்தெய்க்கலன்கி, “அவனை எங்கே வைத்தீர்கள்?” என்று கேட்க, “ஆண்டவரே வந்து பாரும்” என்றார்கள். அப்போது இயேசு கண்ணீர் விட்டார். அதைக் கண்ட யூதர்கள், “அவன் மேல் இவருக்கு எவ்வளவு நேசம், பாருங்கள்!” என்றனர். அவர்களுள் சிலர், “குருடனுக்குப் பார்வையளித்த இவர், இவன் சாகாமலிக்கச் செய்ய முடியவில்லையா? என்றனர். இயேசு மீண்டும் மனம் குழந்தையைக் கல்லறைக்குச் சென்றார். அது ஒரு குதை; அதைக் கல் ஒன்று மூடியிருந்தது. “கல்லை எடுத்து விடுங்கள்” என்றார் இயேசு. செத்தவனுடைய சகோதரி மார்த்தான் அவரை நோக்கி, “ஆண்டவரே நான்கு நாள் ஆயிற்று நாற்றம் அடிக்குமே!” என்றாள். அதற்கு இயேசு, “உங்கு விசுவாசம் இருந்தால் கடவுளின் மிகிமையைக் காண்பாய் என்று நான் சொல்லவில்லையா?” என்றார். அப்பொழுது கல்லை அப்புறப்படுத்தினர். இயேசு கண்களை ஏற்றுத்தது, “தந்தாய் நீர் எனக்கு செவிசாய்த்தற்காக உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். நீர் என்றும் எனக்குச் செவிசாய்க்கிறீர் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் சூழ்ந்து நிற்கும் கூட்டத்தின் பொருட்டே நான் இப்படிச் சொல்கிறேன். நீரே என்ன அனுப்பினீர் என்று இவர்கள் விசுவாசிக்கவே இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

இதைச் சொன்னபின், உருத்த குரலில், “லாகரே, வெளியே வா, என்றார். என்றதும் இறந்தவன் வெளியே வந்தான். அவனுடைய கை கால்கள் துணியால் சுற்றிக் கட்டுண்டிருந்தன. முகம் ஒரு துண்டால் மூடப்பட்டிருந்தது. அப்போது இயேசு, “கட்டவிழுத்து அவனைப் போகவிடுங்கள்” என்றார். மரியாளிடம் வந்திருந்த யூதர் பஸர் இயேசு செய்ததைக் கண்டு அவரில் விசுவாசங்கொண்டனர்.

நற்செய்தி வாசகத்தைப் பற்றிய சிந்தனை :-

“ நற்செய்திப் பகுதியை சிந்திக்கும் போது மிகவும் கூடுதலாக அவர்கள் மனதைத் தொட்டவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி குழு அங்கத்தவர்களைக் கேட்கவும்.

“ உரையாடலில் முக்கியமானவற்றை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக்கொண்டு குழுவின் கவனத்தைப் பின்வருவதில் செலுத்தவும்.

இலாசர் இறந்தோரிடம் இருந்து எழுப்பப்பட்டது வாழ்விலும், சாவின் மேலும் இயேசுவுக்குள் அதிகாரத்தைத் தெளிவாக வெளிக்காட்டுகின்றது. இயேசுவின் விடுதலையாக்கும் சக்தியை மார்த்தாள் விழரவில் அறிந்து கொண்டாள். அவள் இயேசுவில் தனக்குள் நம்பிக்கையை வெளிப்படையாக உச்சாடனம் செய்தாள்.

“ நீரே கிறிஸ்துவென்றும், நீரே கடவுளின் மகன் என்றும், நீர் உலகத்திற்கு வரவேண்டியவர் என்றும் நான் அறிவேன் ” என்றாள். இயேசுவின் முழு வாழ்க்கையும், பணியும் மனிதருள் அவர்களின் துடிப்பள்ள உயிர்சக்தியை மீண்டும் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு மிகவும் வித்தியாசமான வழியில் பாவத்தின் சக்தியால் வாழ்க்கை வாதைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு உதவும், துண்பப்பட்டுச்

சோர்ந்திருக்கும் அவர்களின் நிலையிலிருந்து நம்பிக்கை உணர்வுடன் எழுப்பவும் அவர் விரும்புகின்றார். இயேசு எங்கெங்கு காணப்பட்டாரோ அங்குள் மக்கள் இயேசுவில் இருந்து பெருகும் ஒரு திடமான புத்துணர்வை தங்கள் வாழ்க்கையில் கண்டார்கள். இன்று எம் மண்ணில் உக்கிரம் அடைந்து கொண்டிருக்கும் பயங்கர யுத்தம் தொடர்ந்து மக்களைத் துன்புறுத்தி அவர்களை அழிக்கின்றபொழுதும், ஆயிரக்கணக்காணார் தங்கள் வீடுகளை கைவிட்டு அரசியல், பொருளாதாரப் பாதுகாப்புத் தேடி அலையும் போதும் இயேசுவின் வார்த்தைகளின் உயிருட்டும்

சக்தியை நாம் அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் உணர்கின்றோமா? இயேசு ஜிலாசரின் மரணத்தில் கவலைப்பட்டுக் கண்ணீர் சிந்தினார். ஆனால் இன்று எமது எத்தனையோ சகோதர சகோதரிகள் இருக்கம் இன்றிக் கொல்லப்படும் பொழுது எமது இதயங்களில் இருந்து இரத்தம் வடிகின்றதா? பின்னைகள் கணவன்மார், மனவிமார், மறைந்துபோனவர்கள் அல்லது நியாயப்படுத்தக் கூடிய காரணம் இன்றிக் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் மத்தியில் உள்ள துண்பத்தில் முக்கிய பின்னைகள், பெற்றோரின் வேதனையையும் இழப்பையும் எம்மால் பகிர்ந்து கொள்ள முடிந்ததா? அல்லது நாம் பெருந்தொகையான மக்களின் இறப்பினால் உணர்ச்சி அடையாதவர்களாகவும், அவற்றால் எவ்வித பாதிப்பும் இல்லாதவர்களாகவும் மௌனமாக தட்டிக்கழிக்கப்பட வேண்டிய உண்மைகள் மட்டும்தான் அப்பேர்ப்பட்ட நிகழ்வுகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலும் மாறிவிட்டோமா? புதிய குடியேற்றவாதத்துடனும் புதிய விடுதலை வாதத்துடனும் இணைந்திருக்கும் அரசியல் அமைப்பு மூன்றாம் உலக நாடுகளின் வாழ்க்கைக்கு வேகமாகத் தீமைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றன. வாழ்வைக் காக்க விலையும் இயேசு அவ்வாறான சகல சர்ஜும், அடிமைப்படுத்தும் அமைப்பை நிராகரித்துள்ளார். ஏனென்றால் இயேசுவே உயிரும் உத்தான மும் என்று புனித அருள்பளர் கூறுவதே இதற்குக் காரணம். அவர் எமக்களித்த முடிவில்லாத வாழ்வை மதிப்புடன் ஏற்று நல்ல பயனுடையவையாகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆயினும் எமக்கு மிகவும் அன்மையில் உள்ளது சாவு அன்றி, வாழ்வு அல்ல. என்பதே உண்மை. வாழ்வைக்கனும் இறப்பின் சக்தி மேலோங்கி இருப்பதை உணர்கின்றனர். இந்த மன்னில் வாழும் நாங்கள் எங்கள் முன் இருக்கும் பெரிய பணி, சாலை முறியிடத்து வாழ்வைக் காக்க பயனுள்ள பங்களிப்பைச் செய்வதே என நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

* நடைமுறைச் சாத்தியமாக வழியில் இப்பணிக்கு ஏற்புள்ளபடி இயங்கக் கூடிய சில வழிகளைக் கூறவும்.

* குழு அங்கத்தவர்களைத் தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டு சில பொருத்தமான முடிவுகளையும் சில திடமான செயல் திட்டங்களையும் தீர்மானம் செய்ய முயற்சிக்க.

பரிசுத்த வாரம் :-

மையப்பொருள் :- வாழ்வின் விதைகள் சாவிலும் காணப்பட வேண்டும்.

“ஆரம்பசெப்பாக்குத் தலைப்பு கூலுமிக்கை சொல்லுமோல் குக்குடோக்கு
* ஒரு சில நிமிடங்கள் மென்மாக முன்னெயை பற்றி நினைவுபடுத்தல்.

நற்செய்தி வர்க்கம் :- மத்தேய 26 : 14 - 75 முறையை யாருமாலும் கொட்டுவதை விட்டு
27 : 1 - 66 போதும் கூடுதல் தொடர்பாக விட்டு

அப்பொழுது பன்னிருவருள் ஒருவனான யூதரால் இஸ்காரியோத்து என்பவன் தலைமைக் குருக்களிடம் சென்று அவர்களிடம், “எனக்கு என்ன தருவிர்கள்? நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக்கொண்டிருப்பேன்” என்று கூறினான். அவர்களோ முப்பது வெள்ளிக்காசு அவனுக்குக் கொடுத்தனர். அதுமுதல் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்க வாய்ப்புத் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

புனியாத அப்பத் திருவிழாவின் முதல்நாள் சீடர் இயேசுவை அணுகி, “நீர் பாஸ்கா உணவை உண்ண உமக்கு நாங்கள் எங்கே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்கிறீர்?” எனக் கேட்டனர். இயேசு கூறியது : “நகரத்தில் இன்னோரிடம் போய், “என் நேரம் அருகிலுள்ளது; என் சீடருடன் உன் வீட்டில் பாஸ்கா கொண்டாடுவவேன்” எனப் போதகர்க்கூறுகிறார் என்று சொல்லுங்கள்.” சீடரும் இயேசு தங்களுக்கு கட்டளையிட்டபடி செய்து பாஸ்கா உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர்.

மாலையானதும், தம் பன்னிரு சீடருடன் பந்தி அமர்ந்தார். அவர்கள் உண்ணும் பொழுது, “உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், உங்களுள் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான்” என்றார். அவர்கள் மிகவும் வந்தநி, “நானோ ஆண்டவரே” என்று ஒவ்வொருவரும் கேட்கத் தொடங்கினர். அதற்கு அவர், “என்னுடன் பாத்திரத்தில் கையிடுகிறவனே என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான். மனுமகன் தம்மைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறபடியே போகிறார். மனுமகனைக் காட்டிக் கொடுப்பவனுக்கோ ஜேயோ கேடு! அவன் பிறவாது இருந்திருந்தால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்” என்றார். அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், “நானோ ராபி?” என்று கேட்க, அவரும், “நீயே சொல்லிவிட்டாய்” என்றார்.

அவர்கள் உண்ணும்பொழுது, இயேசு அப்பத்தை எடுத்து இறைபுகற் கூறி, பிட்டு, தம் சீடருக்கு அளித்து, “இதை வாங்கி உண்ணுங்கள், இஃது என் உடல் என்றார். பின்னர் கிணன்த்தை எடுத்து, நன்றிகூறி, அவர்களுக்கு அளித்து, “இதிலே அனைவரும் பருத்துங்கள், ஏனெனில், உடன்படிக்கைக்கான என் இரத்தம்

“இது; பாவமன்னிப்புக்கென்று பலருக்காகச் சிந்தப்படும் இரத்தம். உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் : இது முதல் என் தந்தையின் அரசில் புதிய இரசம் உங்களோடு பருகும் நாள்வரை இந்தத் திராட்சைபழ இரசத்தைக் குடிக்க மாட்டேன்” என்றார்.

புகழ் பாடல் பாடிவிட்டு ஒவிவ மலைக்குச் சென்றனர். அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி, “இன்றிரவே என்னைக் குறித்து நீங்கள் அனைவரும் இடற்றல்படுவீர்கள். ஏனெனில், “மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள்

சிதறிப்போம்” என என எழுதியிருக்கின்றது. ஆனால் நான் உயிர்த்த பின் கலிலேயாவிற்கு உங்களுக்கு முன் போவேன்” என்று சொன்னார். அதற்கு இராயப்பர், “எல்லாரும் உம்மைக் குறித்து இடறல்பட்டாலும், நான் ஒருபோதும் இடறல்படேன்” என்றார். இயேசு அவரிடம், “உறுதியாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன் : இன்றிரவே கோழி கூவுமன் என்ன முழுமூறை மறுத தலிப்பாய்” என்றார். இராயப்பர், “உம்மோடு இறக்க வேண்டியிருந்தாலும் உம்மை மறுத்தலியேன்” என்றார். அப்படியே சீடர் அனைவரும் கூறினர்.

பின்னர், இயேசு அவர்களுடன் கெத்சேமேனி என்னும் தோட்டத்திற்கு வந்தார். வந்து சீடர்களிடம், “நான் அங்கு சென்று செபிக்குமளவும் இங்கே இருந்தால்” என்று சொல்லி இராயப்பாரும் செபெதேயிலென் மக்கள் இருவரையும் தம்மோடு அதைத்துச்சென்றார். அப்போது வருத்தமும் மனக்கலக்கமும் அவரை ஆட்கொள்ளவே, அவர் அவர்களை நோக்கி, “என் ஆன்மா சாவக்கு ஏதுவான வருத்தமுற்றிருக்கிறது. இங்கே தங்கி என்னுடன் விழித்திருங்கள்” என்றார் : சற்று அப்பால் போய், குப்புற விழுந்து, “என் தந்தையே கூடுமானால் இத்துண்பக்கலம் என்னை விட்டு அகலட்டும். எனினும் என் விருப்பப்படி அன்று மது விருப்பப்படி ஆகட்டும்” என்று செபித்தார். தம் சீடரிடம் வந்து அவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு இராயப்பார நோக்கி, “என்ன, ஒரு மனி நேரம் என்னுடன் விழித்திருக்க உங்களால் முடியவில்லையா ? சோதாங்குட்படாதபடி விழித்திருந்துசெபியுங்கள். ஆவி ஊக்கமுள்ளதுதான், ஊன் ட்டோ வலுவற்றது” என்றார். இரண்டாம் முறையும் சென்று, “என் தந்தையே நான் குடித்தாலோயிய இத்துண்பக்கலம் அகல முடியாதெனில் உமது விருப்பப்படியே ஆகட்டும்” என்று செபித்தார். மீண்டும் அவர்கள் வந்துதாங்குவதைக் கண்டார். எனெனில், அவர்கள் கண்கள் தாக்க மயக்கமுற்றிருந்தன. அவர்களை விட்டு மீண்டும் சென்று முன்றாம் முறையாக அவ்வார்த்தைகளையே சொல்லி செபித்தார். பின் தம் சீடரிடம் வந்து, “இன்னும் தூங்கி இளைப்பாறுகிறீர்களா? இதோ! நேரம் நெருங்கிவிட்டது. மனுமகன் பாவிகளிடம் கையளிக்கப்படப் போகிறார். எழுந்திருங்கள் போவோம். இதோ! என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பவன் நெருங்கிவிட்டான்” என்றார்.

அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே இதோ! பன்னிருவருள் ஒருவனாகிய யூதாஸ் வந்தான். தலைமைக் குருக்களும் மக்களின் மூப்பரும் அனுப்பிய பெருங்கூட்டம் ஒன்று வாடக்கோடும் தடிக்கோடும் அவனோடு வந்தது. அவனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவன் “எவ்வரை நான் முத்தமிடுவேனா அவர்தாம்: அவனரப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று அவர்களுக்கு அடியாளம் சொல்லியிருந்தான். டடனே இயேசுவை அணுகி, “ராபி, வாழ்க!” என்று அவரை முத்தமிட்டான். இயேசுவோ நன்பா! எதற்காக வந்தாய்?” என்று அவனைக் கேட்டார். அப்பொழுது அவர்கள் நெருங்கி வந்து இயேசுவின் மேல் கைபோட்டுப் பிடித்தனர். இதோ இயேசுவோடு இருந்தவருள் ஒருவன் கையை நீட்டி வாளை உருவித் தலைமைக் குருவின் ஊழியனைத் தாக்கி, அவன் காதைத் துண்டித்தான். இயேசுவோ அவனிடம், “உன் வாளை உறையில் போடு, ஏனெனில் வாள் எடுப்போர் எல்லோரும் வாளால் மடிவர். நான் என் தந்தையைக் கேட்டால் பன்னிரு படைக்கருக்கு மிகுதியான தூதரை அவர் இப்பொழுது எனக்கு அளிக்க மாட்டார் என்ற நினைக்கிறாயா? அப்படிச் செய்தால் இவ்வாறு நடைபெற வேண்டும் என்னும் முறையால் வாக்கு எவ்வாறு நிறைவேறும்? என்றார். அவ்வேளை இயேசு மக்கள் தீரங்கி நோக்கி, “நீங்கள் கள்ளனப் பிடிக்க வருவது போல வாளோடும் தடியோடும் என்னைப் பிடிக்க வந்தீர்களோ? நான் தோறாறும் கோவிலில் அமர்ந்து போதித்தார். அவனிடம் செபித்தார்.

நீங்கள் என்னப் பிடிக்கவில்லை” என்று சொன்னார். இறைவாக்கினர்கள் எழுதினது நிறைவேறும் பொருட்டே இவையென்றதும் நடைபெற்றன. அப்பொழுது சீடர் அனைவரும் அவரை விட்டு ஒடிப்போயினர்.

இயேசுவைப் பிடித்தவர்களோ கைப்பாஸ் என்ற தலைமைக் குருவிடம் அவரைக் கூட்டிச்சென்றார்கள். அங்கே அறிஞரும் மூப்பரும் கூடியிருந்தனர். இராயப்பரோ தொலைவில் அவரைப் பின்தொடர்ந்து தலைமைக் குருவின் வீட்டு முற்றம்வரை வந்து, உள்ளே நுழைந்து முடிவைக் காணும்படி காவலருடன்

உட்கார்ந்திருந்தார். தலைமைக் குருக்களும் தலைமைச் சங்கத்தார் அனைவரும் இயேசுவைச் சாவக்குக் கையளிக்கும்படி அவருக்கெதிராக பொய்க்கான்று தேடலாயினர். பல பொய்ச்சாட்சிகள் முன்வந்தும் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக இரண்டு பொய்ச்சாட்சிகள் வந்து, “இவன், “கடவுளுடைய ஆஸ்யத்தை இடித்து முன்று நாட்களில் மீண்டும் கட்ட என்னால் முடியும்” என்றான்” எனக் குறியினர். தலைமைக்குரு எழுந்து, “உனக்கெதிராக இவர்கள் சாட்சி சொல்லுகின்றனரோ, மறுமொழியாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லையா?” என்று கேட்டார். இயேசுவோ பேசாதிருந்தார்.

தலைமைக்குரு அவரை நோக்கி, “உயிருள்ள கடவுளின் பெயரால் ஆணையிட்டுச் சொல்லுமாறு உணைக் கேட்கிறேன் : நீ கடவுளின் மகனாகிய மெசிபாவோ?” என்றார். இயேசு, “நீரே சொன்னீர், மேலும் மனு மகன் வஸ்லைமூன் இறைவனின் வலப்பகத்தில் அமர்ந்து, வான மேகங்கள் மீது வருவதை நீங்கள் இனிக் காண்பீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். அப்போது தலைமைக்குரு தன்னுடைய ஆடைகளைக் கிடித்துக்கொண்டு, “இவன் தேவ தூஷணம் சொன்னான். நமக்கு இன்னம் சாட்சிகள் எற்று? இதோ! இப்பொழுது தேவ தூஷணம்கேட்டார்களே. உங்கள் கருந்து என்ன? என்று கேட்டார். அவர்களோ மறுமொழியாக இவன் சாவக்குரியவன் என்றார்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் அவருடைய முகத்தில் துப்பி அவரை அடித்தார்கள். சிலர் அவரைக் கண்ணத்தில் அறைந்து, “மெசியாவே உன்னை அறைந்தவன் யாரென்று எங்குக்குத் தீர்க்கதுரிசனம் சொல்” என்று கேட்டனர்.

இராயப்பர் வெளியே முற்றத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். ஓர் ஊழியக்காரி அவரிடம் வந்து, “நீயும் கலிலேயனாகிய இயேசுவோடு இருந்தாய்” என்றாள். அவரோ எல்லார் முன்னிலையிலும், “நீ சொல்வது எனக்குத் தெரியாது” என்று மறுத்தார். அவர் அங்கிருந்து வாயிலிருகே வந்தபொழுது வேறொர் ஊழியக்காரி அவரைப் பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்தவர்களிடம், “இவனும் நாசரேத்தார் இயேசுவோடு இருந்தான்” என்று கூறினாள். அவர், “அந்த ஆணை எனக்குத் தெரியாது” என்று ஆணையிட்டு மீண்டும் மறுத்தார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின்பு, அங்கிருந்தவர்கள் அனுகி, “உண்மையாகவ நீயும் அவர்களுள் ஒருவன்தான்; ஏனெனில், உன் பேச்சே உன்னைக் காட்டி விடுகிறது” என்று இராயப்பரிடம் கூறினார்கள். அப்பொழுது அவர், அந்த ஆணை எனக்குத் தெரியவே தெரியாது” என்று சபிக்கவும் ஆணையிடவும் தொடங்கினார். உடனே கோழிக்கவிற்று. இராயப்பரோ, “கோழி கூவுமுன்னர் நீ என்னை மும்முறை மறுத்தலிப்பாய்” என்று இயேசு சொன்னதை நினைவுகூர்ந்தார். வெளியே போய் மனம் வெதும்பி அழுதார்.

காலையானதும் தலைமைக் குருக்கள் மக்களின் மூப்பர் எல்லாரும் இயேசுவை கொால் அவருக்கு எதிராக ஆலோசனை செய்தனர். அவரைக் கட்டி நடத்திச் சென்று ஆனுநர் பிலாதத்திடம் கையளித்தனர்.

அப்போது அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், அவர் தண்டனைக்கு உள்ளான்தைக் கண்டு, மனம் வருந்தி, மூப்பது வெள்ளிக்காக்களையும் தலைமைக்குருக்களிடமும் மூப்பாடிடமும் கொண்டுவந்து, “மாசற்ற இரத்தத்தைக் காட்டிக்கொடுத்துப் பொவம் செய்தேன்” என்றான். அவர்களோ, “எங்களுக்கென்ன? அஃது உண்பாடு” என்றனர். அவரே வெள்ளிக்காக்களை ஆலயத்தில் எந்துவிட்டுப் போனான். போய் நான்று கொண்டன. தலைமைக்குருக்கள் வெள்ளிக்காக்களை எடுத்து “காணிக்கைப் பெட்டியில் இவற்றைப் போடக் கூடாது; ஏனெனில், இவை இரத்தத்தின் விலை” என்றனர். ஆலோசனை செய்து அன்னியரை அடக்கம் செய்ய அவற்றைக் கொண்டு குயவன் நிலத்தை வாங்கினர். அதனால்த தான் அந்திலம் இன்றுவரை “இரத்த நிலம்” எனப்படுகின்றது. “இஸ்ரேயல் மக்களால் விலைமதிக்கப் பெற்றவருடைய விலையாகிய மூப்பது வெள்ளிக்காக்களை எடுத்து, ஆண்டவர் எனக்குக் குறித்தபடியே குயவன் நிலத்திற்குக் கொடுத்தார்கள்” என்று ஏரோமியாஸ் இறைவாக்கினர் கூறியது அப்பொழுது நிறைவேறியது.

இயேசு ஆனுநர்முன் நின்றார். ஆனுநர் அவரை : “நீ யூதரின் அரனோ” என்று வினவ, இயேசு, “நீர்தாம் சொல்கிறீர்” என்றார். தலைமைக்குருக்களும் மூப்பரும் சாட்சிய குற்றங்களுக்கு, அவர் மறுமொழி ஒன்றும் கூறவில்லை. அப்பொழுது பிலாத்து அவரை நோக்கி, “உனக்கு எதிராக இத்தனை சான்றுகள் கூறுகிறார்களே; உன் காதில் விழவில்லையா? என்று கேட்டார். அவரோ ஒன்றுக்கும் பதில் சொல்லவில்லை. அதைக் கண்டு ஆனுநர் மிகவும் வியப்பற்றான். திருவிழாதோறும் மக்கள் விரும்பும் ஒரு குற்றவாளியை ஆனுநர் விடுதலை செய்து வழக்கம். பராபாஸ் என்ற பேர்போன் கைதி ஒருவன் இருந்தான். எனவே, மக்கள் ஒன்றுகூடிடன போது, பிலாத்து, “நான் யாரை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்கிறீர்கள்? பராபாசையா, மெசியா என்னும் இயேசுவையா? என்று கேட்டார். ஏனெனில், அவர்கள் அவரைக் கையளித்தது பொராமையால்ததான் என்று அறிந்திருந்தார். அவர் நீதியிருக்கமீது வீற்றிருந்தபோது அவர் மனைவி அவரிடம் ஆளுந்பி, “அந்நீதிமானின் காரியத்தில் நீர் தலையிட வேண்டாம். ஏனெனில், அவர் பொருட்டு இன்று

கனவில் மிகவும் துன்புற்றேன்” என்று கூறினாள். தலைமைக்குருக்களும் மூப்பரும் பராபாசை விடுவிக்கவும் இயேசுவைத் தொலைக்கவும் கேட்கும்படி மக்களை எவிவிட்டனர். ஆனுநர், “இவைவிருவரில் யாரை உங்களுக்கு நான் விடுதலையாக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள்?” என்ற அவர்களைக் கேட்டார். அவர்களோ பராபாசை என்றனர். பிலாத்து “அப்படியானால் மெசியா என்னும் இயேசுவை நான் என்ன செய்யட்டும்?” என்றார். எல்லாரும், “அவன் சிலுவையில் அறையப்பட்டட்டும்” என்றனர். ஆனுநர், “இவன் செய்த தீங்கு என்ன?” என்று அவர்களைக் கேட்டார். அவர்களோ “சிலுவையில் அறையப்பட்டட்டும்” என்று இன்னும் உரக்க கூச்சவிட்டனர். பிலாத்து தம்மால்

ஒன்றும் ஆகவில்லை என்றும், அதற்கு மாறாகக் கலக்கே ஏற்படுகிறதென்றும் கண்டு, தண்ணீர் எடுத்து மக்கள் முன்னிலையில், “இவனுடைய இரத்தத்தின் மட்டில் நான் குற்றம் அற்றவன்; அது உங்கள் பாடு” எனக் கூறிக் கைக்கழிவினார். அதற்கு மக்கள் அனைவரும் “இவன் இரத்தம் எங்கள் மேலும், எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருக்கட்டும்” என்றனர். பின்னர், அவர்களுக்கு

இசைந்து பரபாசை விடுதலை செய்தார். இயேகவையோ சாட்டையால் அடித்து சிலுவையில் அறையும்படி கையளித்தார்.

ஆனநந்தைய படைவீரர் இயேகவை அரண்மனைக்கு நடத்திச் சென்ற அங்கே இருந்த பட்டாளத்தினர் எல்லாரையும் அவர்முன் ஒன்று சேர்த்தனர். அவருடைய ஆடைகளைக் களைந்து செந்திரப்போர்வையை அவருக்குப் போரத்தினர். முள்ளால் ஒரு முடியைப் பின்னி அவர் தலையில் வைத்தனர்; வலக்கையில் ஒரு பிரம்பைக் கொடுத்தனர். அவர்முன் மழுந்தானிட்டு, “யூதின் அரசே, வாழி” என்று என்னி நகையாடினர். அவர்மேல் துப்பிப் பிரம்பை எடுத்து அவரைத் தலையிலத்தனர். அவரை என்னி நகையாடியின் அப்போர்வையைக் கழற்றிவிட்டு அவருடைய ஆடைகளை அணிவித்து, அவரைச் சிலுவையில் அறையக் கூடிச் சென்றனர்.

வெளியே செல்லுகையில் சீரேநா ஊராணாகிய சீமோன் என்ற ஒருவனைக் கண்டனர். அவருடைய சிலுவையைச் சுமக்கும் படி அவனைக் கட்டாயப்படுத்தினர். மன்னை ஒடு எனப்பொருள்படும் கொல்கொத்தா என்னும் இடத்துக்கு வந்தனர். கசப்புக் கலந்த திராட்சை இரசத்தை அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தனர். அவரோ அதைச் சுவைத்த பின் குடிக்க விரும்பவில்லை. அவரைச் சிலைவையில் அறைந்த பின்னர், சீட்டுப்போட்டு அவருடைய ஆடைகளைத் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொண்டனர். பின்னர் உட்கார்ந்து காவல் காத்தனர். அவருடைய தலைக்குமேல் அவரைப்பற்றிய குற்ற அறிக்கையை வைத்தனர். அதில், “இவன் யூதரின் அரசன் இயேகை” என்று எழுதியிருந்தது. அவருக்கு வைப்பக்கத்தில் ஒருவனும் இடுப்பக்கத்தில் ஒருவனுமாகக் களவர் இருவரை அவருடன் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.

அவ்வழியே சென்றவர்கள் தலையை ஆட்டி, “ஆலயத்தை இடித்து மூன்று நாட்களில் கட்டுவோனோ, உன்னையே காப்பாற்றிக்கொள். நீ கடவுள் மகனாய் இருந்தான் சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வா” என்று அவரைப் பழித்தனர். அவ்வாறே தலைமைக்குருக்கள் மற்றால் அறிஞரோடும் மூப்போடும் கேர்ந்து அவரை என்னி நகையாடி, “பிரரைக் காப்பாற்றிய இவன், தன்னையே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. இவன் இஸ்ராயேலின் அரசனாம்! இப்பொழுது சிலுவையினிறு இறங்கட்டும், இவனை நம்புவோம். கடவுளை நம்பியிருந்தான்; அவருக்கு இவன்மேல் பிரியமிருந்தால் இப்பொழுது விடுவிக்கட்டும். “நான் கடவுள்மகன்” எனக் கூறினர். அவ்வாறே அவருடன் அறையுடன் கள்வரும் அவர்மேல் வகைக்கூறினர்.

நன்பகல் தொடங்கி மூன்றுமணிவரை நாடெங்கும் இருள் உண்டாயிற்று. ஏற்குறைய மூன்று மனிக்கு இயேகை, “எவி, எவி, வெமா சபக்தானி” – அதாவது “என் கடவுளே என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டார்?” என்று உரக்கக் கூவினார். அங்கே நின்றவர்களுள் சிலர் அதைக் கேட்டு, “இவன் எவியாகைக் கூப்பிடுகிறான்” என்றனர். உடனே அவர்களுள் ஒருவன் ஒடி, கடற்காளனை எடுத்து காடிமில் தோய்த்து. ஒரு கோவில் மாட்டி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தான். மற்றவர்களோ, “பொறு, எவியாள் இவனைக் காப்பாற்ற வருவாரா, பார்ப்போம்” என்றனர். இயேகை மறுபடியும் உரக்கக் கத்தி ஆவி துறந்தார்.

இதோ! ஆலயத்தின் திரை மேலிருந்து கீற்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தது. நிலம் நடுங்கியது. பாறைகள் வெடித்தன. கல்லறைகள் திறக்கவே, துஞ்சிய

பரிசுத்தர்களின் உடல்கள் பல எழுந்தன. அவர் உயிர்ததெழுந்த பின் இவர்கள் கல்லறையை விட்டுத் திரு நகருக்கு வந்து பலருக்குத் தோன்றினார்கள். நூற்றுவர் தலைவனும் அவனுடன் இயேகவைக் கொத்துக் கொண்டிருந்தோரும் நில நடுக்கத்தையும் நடந்தது அனைத்தையும் அவர்களுக்குத் தோன்றினார். கலிலோயாவிலிருந்து யேகவைப் பின்தொடர்ந்து அவருக்குப் பணிவிடை புரிந்த பெண்கள் பலர் அங்கே இருந்தனர். தொலைவில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டே இருந்தனர். அவர்களுள் மதுவேன் மரியானும், யாகப்பர், சூசை ஆகியவர்களின் தாயான மரியானும், செபெதேயுவின் மக்களின் தாயும் இருந்தனர்.

மாலையானதும் அரிமதியா ஊராரான சூசை என்னும் செல்வர் ஒருவர் வந்தார். அவரும் இயேகவின் சீடர். அவர் பிலோத்திடம் போய் இயேகவின் உடலைக் கேட்டார். பிலோத்தும் அதை அவருக்கு அளித்துவிடக் கட்டளையிட்டார். சூசை உடலை எடுத்து தூய கோட்டத் துணியில் ஈறி, தமக்கெனப் பாறையில்குடைந்திருந்த ஒரு புதுக் கல்லறையை வைத்தார். ஒரு பெரிய கல்லைப் புரட்டி, கல்லறையின் வாயிலில் வைத்துவிட்டுப் போனார். அங்கே மதுவேன் மரியானும் மற்ற மரியானும் கல்லறைக்கு எதிரே அமர்ந்திருந்தனர்.

மறுநா அதாவது ஆயத்த நாளுக்கு அடுத்த நாள், தலைமைக்குருக்களும் பரிசே நம் பிலாத்திடம் கூடிவந்து, “ஜயா, அந்த வஞ்சகன் உயிருடன் இருப்பாழுது மூன்று நாளுக்குப் பின் உயிர்ததெழுவேன். என்று சொன்னது என்றாக்கு நினைவிலிருக்கிறது. ஒருவேளை அவனுடைய சீடர் வந்து அவன் உடலைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டு, இறந்தோரிடமிருந்து உயிர்ததெழுந்தார் என்று மக்களிடம் சொல்லக்கூடும். அப்பொழுது முந்தின வஞ்சனையை விட பிந்தன் து மோசமாயிருக்கும். இது நிகழாதபடி கல்லறையை மூன்றாம் நாள்வரை பத்திரப்படுத்தக் கட்டளையிடும்” என்றனர். பிலாத்தோ அவர்களை நோக்கி, “உங்களிடம் காவல்காரர் உண்டே, போய் உங்களுக்குத் தெரிந்தபடி பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்” என்றார். அவர்கள் போய்க் கல்லுக்கு முத்திரையிட்டுக் காவலரை வைத்துக் கல்லறையைப் பத்திரப்படுத்தினர்.

நற்செய்தி வாசகம் பற்றிய சிந்தனைகள் :-

மேலே தூப்பட்ட வாசகம் பெரிய வியாழன், பெரிய வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை எமக்கு விளக்குகின்றது. நாம் ஒருபோதும் பெரிய வெள்ளியின் நிகழ்ச்சிகளை உயிர்த்த ஞாயிறு நிகழ்ச்சிகளில் நின்று புறம்பாகக் கூடாது. உயிர்த்த ஞாயிறு அன்று எங்கள் அனைவரினதும் கவனம் வாழ்வில் எர்க்கப்படும் வேண்மீல் பெரிய வெள்ளியில் சாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆணால் உயிர்ப்பு விழாக் கொண்டாட்டங்களில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் உத்தானம், புதுவாழுவ என்பன ஏற்கனவே பெரிய வெள்ளியின் இறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் புதுவாழுவ என்பன ஏற்கனவே பெரிய வெள்ளி நிகழ்ச்சிகளில் காண்கின்றபடி சாலின் மூலம் மறைந்துள்ள நாம் பெரிய வெள்ளி நிகழ்ச்சிகளில் காண்கின்றபடி சாலின் மூலம் காரணங்களையும் வாழ்வின் மூலம் காரணங்களையும் வர்ணிக்க முயற்சிப்போமாக.

* பெரிய வெள்ளி நிகழ்ச்சிகளை நினைவிற்குக் கொண்டுவர குழுவைக் கேட்டு அந்த நிகழ்ச்சிகளில் உள்ள சாலின் மூலகாரணங்களையும் வாழ்வின் மூலகாரணங்களையும் இனம் கண்டு கொள்ள முயற்சிக்கவும். குழுவிடமிருந்து உதிக்கும் எண்ணங்களில் இருந்து இரண்டு பட்டியல்களைத் தயாரிக்கவும். கீழே நாம் வரிவடிவம் கொடுக்கும் மாதிரியை குழு மின்பற்றலாம்.

சாவின் மூல காரணங்கள்:-

1. நம்பிக்கைக் குரோகம் (ழுதாகினால்)
2. சொத்து மனிதனை விட முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. (யேசு 30 வெள்ளிக்காசக்கு விற்கப்படுதல்)
3. வாக்குறுதிகள் மீறப்படுவதும் நிராகரிப்பும். (இராயப்பரினால்)
4. தனிமை. (கெதசமெனித் தோட்டத்தில் யேசு)
5. வெளிப்புறப் பலவினங்கள் (ஆழந்த தூக்கத்தில் அப்போஸ்தலர்கள்)
6. சட்டத்துக்குப் புறம்பான கைது. (யேசுவின் கைது)
7. துண்புறுத்தலும் சித்திரவதையும் (யேசுவை சித்திரவதை செய்ததும், ஒரு ஊழியனின் காது துண்டிக்கப்பட்டதும்)
8. பொய்க்காட்சியும் பொய்க் குற்றச்சாட்டும் (யேசுவுக்கெதிரான கொந்தளிப்பு)
9. நீதியற்ற சட்ட நடவடிக்கைகள் (இயேசுவுக்கெதிரான)
10. எந்தவித நம்பிக்கையற்ற நிலையும் விரக்தியும் (ழுதாஸ்)
11. தற்கொலை. (ழுதாஸ்)
12. நல்லதை ஒதுக்கித் தீயதைத் தழுவிக் கொள்ளல் (இயேசுவும் பரபாசும்)
13. பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தல். (பிலாத்து கைகழுவதல்)
14. ஆடைகளை உரிதல். (யேசு ஆடைகள் உரியப்பட்டார்)
15. முனு முனுப்புக்கு ஆளாகுதலும் நிந்தைப்படுதலும். (இது யேசுவுக்கு நிகழ்ந்தது.)
16. பொய்மையும் வஞ்சகமும். (இயேசு மரித்தோரிடமிருந்து உயிர்த்தெதழவில்லை என்பது)

வாழ்வின் மூல காரணங்கள்

1. அப்பத்தைப் பிடித்தற்கு ஒன்று கூடல். (இராப் போசனம்)
2. மற்றவர்களை வளப்படுத்த ஒருவர் தன்னை கொடுப்பது. (முதல் அடையாளமாகவும் பின்பு உண்மையாகவும் இயேசு தன்னைக் கொடுக்கிறார்)
3. மன்னிப்பு. (இராயப்பருக்கு, வலது பக்க கள்வனுக்கு)
4. இறைவனின் சித்தத்திற்கு தன்னைக் கையளிப்பது.
5. தந்தையில் முழுமையாகத் தங்கியிருப்பது. {கெதசமெனித் தோட்டத்தில் இயேசு
6. தந்தைக்குத் தன்னைக் காணிக்கையாக்குவது
7. அஹிமசை (பெரிய குருவின் பணியாளின் காதைக் குணப்படுத்தல்)
8. மனமாற்றம் (ஆயத் பாணியான அதிகாரியும் வலது பக்கத்துக் கள்வனும்)
9. அர்ப்பணிப்புத் தன்மையும் பிரமாணிக்கமும் (இயேசுவைக் கவனித்த பெண்)
10. இறந்தோரை மதித்தல் (இயேசு கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது)

* இன்று எமது சமுதாயத்தில் உயிர்த்த ஞாயிறை விட பெரிய வெள்ளியின் அறிகுறிகள் அதிகமாகக் காணகிறாரா.

* குழு அங்கத்தவர்களைத் தங்கள் சிந்தனைகளைத் சுதந்திரமாகத் பகிர்ந்தொகொள்ள அழைக்கவும்.

* வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களைத் திரட்டிய சுருக்கத்தைக் கொடுத்து கவனத்தைக் கீழ்க்காணபதில் செலுத்தும்படி அழைக்கவும்.

பாண்டித்தியம் பெற்ற மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இயேசு அவருடைய காலத்தில் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தோரினால் மரணத்துக்கு தீர்வை இடப்பட்டுச் சாவுக்கு இடப்பட்டார் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இவங்கையில் தற்போதுள்ள நிலைமை இயேசுவின் காலத்தில் இருந்ததிற்கு வெறுபட்டதல்ல. எங்கள் மன்னில் உண்மையையும் நீதியையும் காத்து நிறுக் கேள்வர்கள் மிரட்டப்படுகின்றார்கள். அல்லது மறைக்கப்படுகின்றார்கள். அல்லது மிகக் கொடுரமான விதத்தில் கொல்லப்படுகின்றார்கள். இன்று நாம் எமது மன்னின் தும் அதன் மக்களினதும் பெரிய வெள்ளியை அனுபவிக்கிறோம். உத்தானத்தைக் குறிக்கும் எந்த விதமான அறிகுறியும் எம்மைச் சுற்றி இல்லை. ஆனால் உயிர்ப்பு விழாவின் தும் ஒரு புது வாழ்வினதும் மூலகாரணங்கள் பெரிய வெள்ளியின் நிகழ்வுகளில் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உயிர்ப்பு விழாவை மெய்யாக்க நாம் ஆழமாக ஆராய்ந்து இந்த மூல காரணங்களைத் தேட வேண்டும். அவற்றை இனம் கண்டு கொண்டு அவை எம் மக்களின் உயிர்களிலும் நிகழ்வுகளிலும் உயிர் பெறுவதைக் காண நாம் எம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும். எமது மக்கள் உத்தானத்தின் விடுவிக்கும் சக்தியை அனுபவிக்க வைக்கும் பொறுப்பு நியாயமான அளவுக்கு எம்மில் விழுகிறது.

* மேற்குறிப்பிட்டதை அடைவதற்கு அனேகமாக நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

* பங்கு பற்றுவோரின் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து குழுவினால் நடைமுறைப்படுத்தப் படக்கூடிய செயல்முறைத் தீர்மானங்கள் சீலவற்றை எடுக்க.

உயிர்த்த இறைவன் தொடர்ந்தும் உங்களுடன் இருப்பாராக.

*ப. சென்றூர்
கிருஷ்ண*

ପ୍ରକାଶକ ନାମ : ବେଣ୍ଟିଆ
ପ୍ରକାଶକ ଠିକ୍କା : କାଶିନଗର
ପ୍ରକାଶତାର ତାରିଖ : ୧୯୫୩
ପ୍ରକାଶକ ନାମ : ବେଣ୍ଟିଆ
ପ୍ରକାଶକ ଠିକ୍କା : କାଶିନଗର
ପ୍ରକାଶତାର ତାରିଖ : ୧୯୫୩

நீதி, சமாதான, மனித முன்னேற்றத்திற்கான
தெசிய கத்தோலிக்க ஆணைக்குழு.

133, கிள்ளி விதி,

கொழும்பு - 8.

தொலைபேசி : 691885 / 693989